

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 04 - 101. ÅRGANG
24.FEBRUAR - 10.MARS 2015

STUDENTLEKENE:

Storslagen studenterfest
- høydepunkter fra tidenes
største leker

DALAI LAMA: Les hvordan ISFiT
sikret seg Tibets åndelige leder

FULL PUPP: Tusvik og Tønne
flasher for feminismen

Under Dusken

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Synne Hammervik - Tlf: 95520352
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Inga Skogvold Rygg - Tlf: 91823546
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Anette Sivertstøl

NYHETSREDAKTØR
Martha Holmes nyhetsredaktor@studentmediene.no

POLITISK REDAKTØR
Kristian Aaser politiskredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Martin Gundersen reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Mathias Kristiansen kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Borghild Kristensen

MUSIKKANSVARLIG
Paulina Dubkov

FOTOREDAKTØR
Katinka Goffin fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK SJEF
Andrea Trengereid Gjerde grafisk-sjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Iria Samuelstuen

IT-SJEF
Stein-Otto Svorstøl

DAGLIG LEDER
Mikkel Bolstad Dæhli - Tlf: 92883089

SALGSSJEF
Mathias Dahlstrøm - Tlf: 47247278 salgssjef@studentmediene.no

DESKERE
Signe Karmhus, Stine Mari Male, Emil Flakk, Finn Brynestad,
Christian Danielsen, Linn Danielsen Evjemo, Anders Päsche,
Miriam Nesbø, Håkon Melgård Sveen, Aksel Borgen

JOURNALISTER
Vilde Boberg Svineng, Ludvig Furu, Torjus Lunde Bredvold,
Karina Solheim, Are Furubom, Paulina Dubkov, Emma Rodli,
Mats Vederhus, Benedict Javorovic, Sumniva Heim, Maria Lund
Krogstad, Katinka Goffin, Mathias Kristiansen, Kristian Gisvold,
Daniel Guanio, Tonje Jacobsen, Daniel Nylend, Ingrid Domben,
Kristian Aaser, Nora Rydne, An Nguyen, Tora Olsen, Kaia Sørlund,
Martha Holmes, Emil Flakk

FOTOGRAFER
Hans Fredrik Sunde, Eirik Åsheim, Nadia Caroline Andersen,
Eivind Sandodden Kise, Katinka Goffin, Odin Drønen, Marita
Orseth Høydal, Hilður Agustsdóttir, Anniken Larsen

ILLUSTRATØRER
Ellinor Egeberg, Iria Samuelstuen, Christian Høkaas, Synøve
Daaland, Katrine Gunnulfsen, Malin Natalie Hellem

GRAFISKE MEDARBEIDERE
Thea Dahlborg, Ingvild Olausen og Andrea Gjerde

KORREKTURSJEF
Finn Brynestad

KORREKTUR
Finn Brynestad, Jørgen Benkholt, Anders Päsche, Andrea Gjerde

FORSIDE
Eivind Sandodden Kise

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM
E-POST: ud@underdusken.no/annonse@underdusken.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgitt
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut
gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studenter-
samfundet. Under Dusken kjem ut åtte gongar i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam-plakaten
for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av
omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

 facebook.com/underdusken
 @UnderDusken

Ein «Samfundet Coffee» og ein «UKE-folelse» med ekstra krem, takk.

LEDER

Personifisering, patos og patriotisme

Ski-VM i Falun: Det er tårer over målstreken, det er gratulasjoner, det er den «nye» Petter og det er undertøysspørsmål under pressekonferanser. Norge dominerer, som forventet. Det er patos, personifisering og patritosime. Selv under middels sportsinteresserte kjenner jubelen stige og stoltheten trenge på. Naturlig nok er det skidronningen Bjørgen, prinsessa Johaug, Northug tilbake til sitt gamle jeg, Velta og alle de andre norske yndlingene som får nasjonal oppmerksomhet. Det er ikke mangel på patosfylt journalistikk og overrørende gratulasjoner i sosiale medier.

Studentlekene i Trondheim: På samme tid som ski-VM går av stabelen i nabolandet, er over 2000 studenter fra hele Norge samlet i Trondheim by. Studentlekene 2015 er historisk når det kommer til antall deltakere. Og nok en gang beviser studentbyen en enestående frivillighetskultur og ståpåvilje. Dette er et litt annet type studentarrangement enn vi er mest kjent med her i byen. UKA og ISFiT har på mange måter en annen tyngde, politisk sett, nyhetsmessig og med tanke på kjendisstatus. Det er kanskje ikke rart at Dalai Lama får litt mer oppmerksomhet enn noen svette roere som er samlet til dyst i idrettbygget på Gløshaugen.

Men også her står en stor gjeng frivillige ildsjeler bak. En av disse sa under åpningsseremonien at dette hadde de jobbet intenst med i nesten ett halvt år. Ikke rart hun var litt nervøs. De 250 arrangørene bak årets Studentleker skal ha skryt for å stå bak et sunt og engasjerende arrangement. Her er det lite blesting i forkant, lite personfokus og egentlig overraskende lite patos. Likevel har de engasjert hele studentbyen. Inne i gangene på Dragvoll springer forvirrede orineringsløpere fra post til post. Oppe i Bymarka briljerer NTNUI-deltakerne i langrenn og rundt om i alle byens idrettshaller er det konkurranse på høyt nivå.

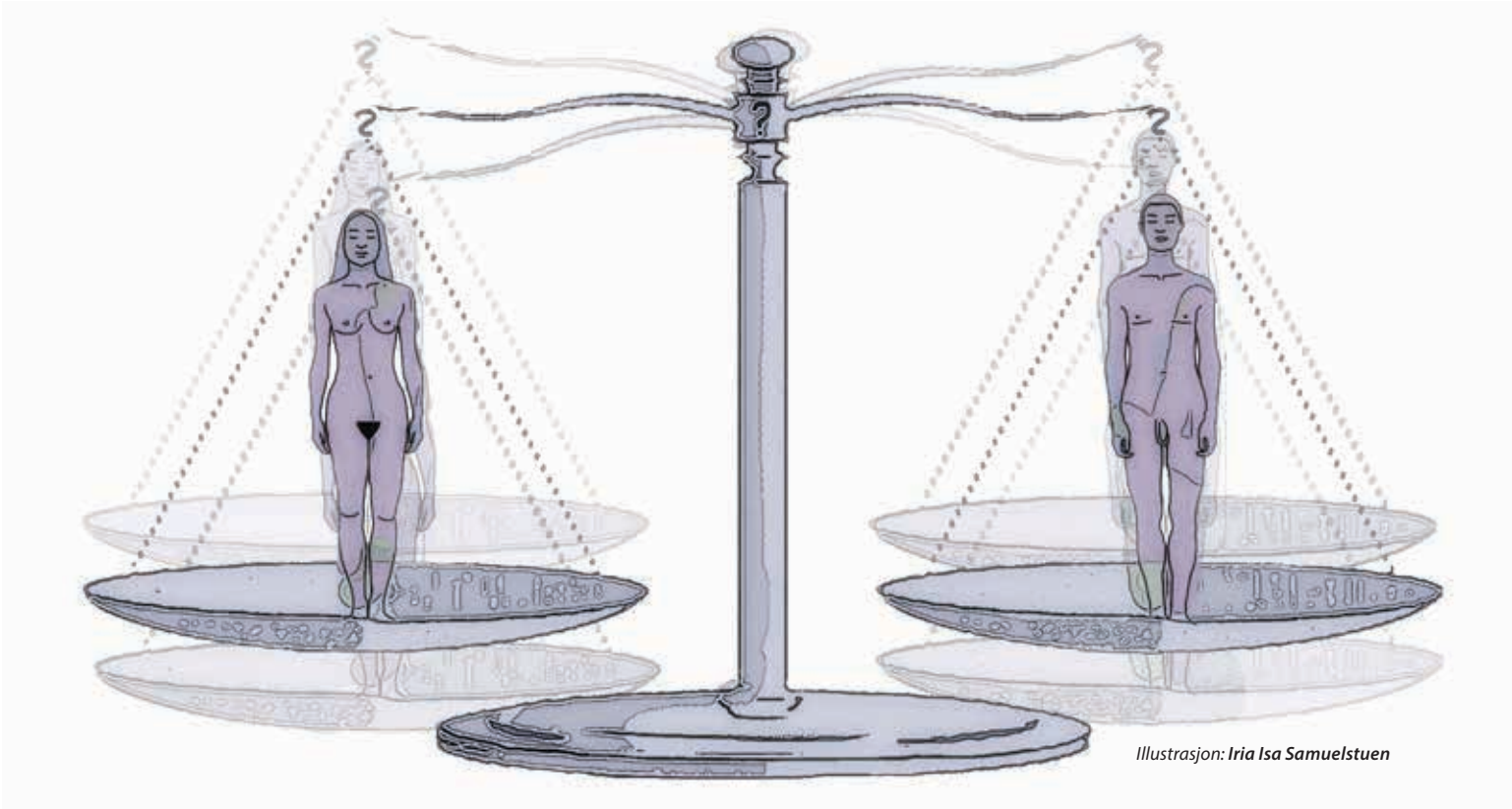
Kanskje burde vi ha løftet fram student-idrettsutøverne våre enda litt mer, gitt dem litt mer status. Men heldigvis går det ikke så langt at vi spør vinneren av SL-trippelen om hvilket undertøy hun foretrekker å ha under treningsklærne. Vi trenger ikke det for å se at lekene ble en suksess for arrangørene og deltakerne.

SYNNE HAMMERVIK

Illustrasjon: Ellinor Egeberg

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS. Lisensnr. 241823 Sertifikat nr. 1638

Illustrasjon: Iria Isa Samuelstuen

Lite poeng i kjønnspoeng?

Likestillinga ser ut til å gå framover av seg sjølv, anten vi vil eller ikkje.

NYHETSKOMMENTAR

EMIL FLAKK
JOURNALIST

Det er ukjekt å ikkje bli høyr. Det gjeld både kvinner så vel som studentpolitikarane. I 2012 oppfordra Simon Utseth Sandvåg, den gong leiar for Studenttinget, til ei revurdering av kjønnspoeng. Det førde lite med seg. No har Studenttinget (STi) endeleg gått inn for full avvikling av ordninga, og det kan sjå ut som dei blir teke på ålvor. Og vedtaket bør ingen bli overraska av. Universitetet i Oslo har ikkje kjønnspoeng, og STi har tidlegare åtvåra mot at ordninga kunne bli ei kvilepute for likestillinga ved NTNU.

For det er jo den store frykten: At vi kvoter inn «dumme» kvinner, og dermed øydelegg for dei som er flinke. Ingen vil vera kvotestudent.

Dermed har det vore lagt stor vekt på oppsøkjande verksemd, kvar NTNU aktivt går ut og prøver å hente inn dei kloke skallane. Det har etter alle solemerke fungert passe bra. Til og med så bra at jentedelen på realfags- og teknologiutdanningane vart lagt til grunn for STi-vedtaket om at kjønnspoeng var avleggs.

Lat oss derfor vera ærlege: Det handlar om dei attraktive studiane. Det er nær ingen som problematiserer den høge jentedelen på Dragvoll, til dømes 84 prosent jenter på master i pedagogikk (2012), som ikkje utløyser kjønnspoeng med dagens ordning, men som interessant nok kan gjera det med Studenttingets vedtak. Status gjev sosial og økonomisk makt, som er langt meir spennande enn ein bachelor i etnisk dans.

Samtidig bør ikkje den likare kjønnsfordelinga på Gløshaugen bli eit bevis på at det er likestilling. Som ingeniørar likar vi rett nok å tru at vi er rettferdige og meritokratiske. Det står ingen ting i vegen for utopiske tankar her, såleis. Vi ler heile vegen

til oljeraffineriet, mens vi knabbar jobbar frå polske og indiske studentar med A-snitt. Men bobla sprekk i det nokon spør om kvifor berre ein av seks elektrostudentar har to X-kromosom, like eins ein av fem ved kybernetikk. Youkok seier heller ingen ting om kvifor berre 31 prosent av NITO-medlemmane er kvinner.

Og arbeidslivet, til dømes NHO, er urolege, då dette i verste fall tyder at vi mister flinke folk. Slikt går på profitten laus. Vi skal ikkje gløyme at det var Høgres næringsminister som i si tid gjekk inn for å kvotere kvinner inn i aksjestyra. — Det vil vera bra for kvinnene, det vil vera bra for bedriftene, for verdiskapinga og for Noreg, som adminstrerande direktør Kristin Skogen Lund i NHO seier.

Lite tyder likevel på at det er på universitetet at det store slaget står. Likestilling er frustrerande greier, då det ofte ikkje er nok med gode intensjonar. Forsking, også av den samfunnsmessige sorten viser veg: I rapporten «Kjønnssegrering i utdanning og arbeidsliv» kjem det fram

at store delar av skilnadene oppstår allereie i grunnskolen og gjennom vidaregåande. Samtidig ser det ut som heilt vilkårlege endringar, til dømes å skifte namn frå elektroingeniør til «elektronisk systemdesign og innovasjon», styrkjer likestillinga.

Samtidig ser jo desse tiltaka ut til å fungere — i det minste for kvinnene. Dei er allereie i fleirtal på utdanningar som tekniske geofag, industriell design og master i bioteknologi. Rapporten ovanfor oppsummerer det fint: Jenter har all grunn til å velje utradisjonelt, med betre løn, høgre status og ein sterkare marknad. Og medan jentene kjem etter i både sivilingeniørutdanninga og elles i samfunnet, har mannfolka liten grunn til å velje utradisjonelt i utdanningsvegen. Kanskje er det der debatten står om tjuge år?

UD FOR

100 ÅR SIDEN

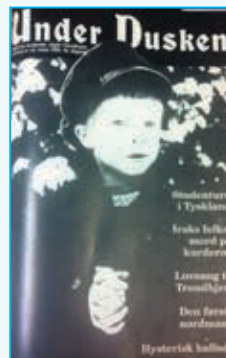
Så langt har vi da heldigvis kommet at vi ikke behøver aa ha nogen meninger selv. De skapes ved billig masseproduksjon.

50 ÅR SIDEN

Eg veit ikkje kva «mannen på gata» eller studenten på NTH veit eller meiner om Vietnamkrigen, men dersom dei einaste opplysningane han har om utanrikspolitikk skriv seg frå norsk presse, TV og kringkasting, er eg redd intrykka har vorte både einsretta og falske.

25 ÅR SIDEN

Det er synd, vi hadde det så fint i dette jævla landet, men se hva som skjer nå!? Våre ektefeller og venner forlater oss, de beste studentene har ikke lenger råd til å studere, og du kan ikke lenger besøke vennene dine i Beograd fordi du er REDD??

SIDEN SIST

Studenter får tilbake makta over samskipnadene

Arkivfoto: Erik Åsheim

Tirsdag den 12. februar vedtok regjeringen at studentene skulle få tilbake styringen av samskipnadene. I 2012 ble studentenes makt begrenset ved innføringen av et system der det krevdes to tredjedelers flertall for å få igjennom et vedtak. Nå reverseres endringene. Begrensningene på studentrepresentantene ble innført som en følge av dårlig styring av samskipnadene, der den utløsende saken var at studentskipnaden i Narvik gjorde en feilinvestering på 33 millioner kroner og endte opp med stor gjeld. Konsernstyrelleder i SiT, Knut Jørgen Vie, sier til Under Dusken at dette var en dårlig beslutning tatt av en samlet samskipnad og ikke kan skyldes på studentene.

HiOA får 2,5 millioner euro

Høgskolen i Oslo og Akershus har blitt tildelt 2,5 millioner euro for å gjennomføre et forskningsprosjekt som skal kartlegge jobbsikkerhet blant unge voksne i Europa. NOVA (Norsk institutt for forskning om oppvekst, velferd og aldring) fikk tildelingen over 36 andre potensielle forskningsinstitusjoner. Forskningsdirektør Morten Irgnes uttaler til Khrono at han mener det er utrolig godt at HiOA har fått det store EU-prosjektet i havn.

– Dette er en viktig anerkjennelse av at HiOA driver forskning på et høyt nivå, sier han

Kilde: Khrono

Foto: John Hughes/HiOA

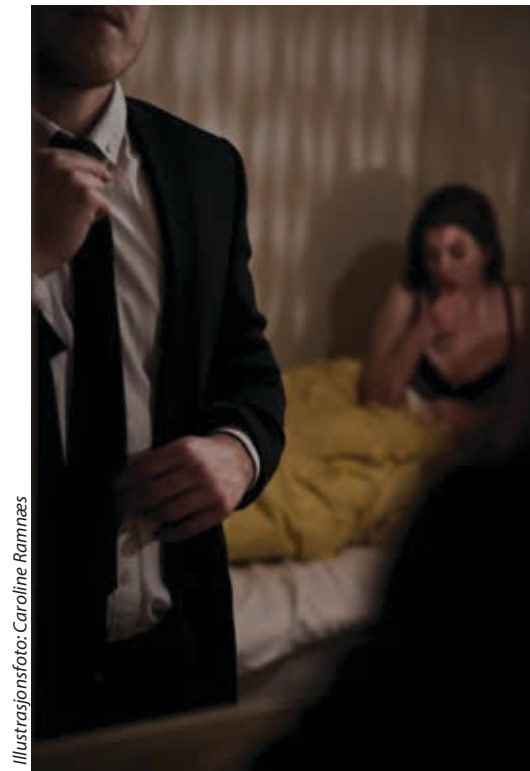
Dragvoll reduserer saltbruken

Foto: Nadia Caroline Andersen

Forrige uke anmeldte dusken.no kantinekosten på flere SiT-kantiner, både på HiST, Gløshaugen og Dragvoll. Hovedkritikken mot kantinekosten på Dragvoll var at den inneholdt alt for mye salt. Etter at anmeldelsen ble publisert har SiT takket for tilbakemelding og sagt at de vil redusere bruken av salt i maten på Dragvoll. Vi er veldig fornøyd med at dette tas hensyn til og gleder oss til å prøve en mindre saltet potet- og purreløksuppe.

Les hele vår anmeldelse av kantinekosten på dusken.no

Illustrasjonsfoto: Caroline Ramnæs

Veiledere får ikke flørte med studenter

NTNU skal innføre nye regler som skal hindre flørting mellom studenter og ansatte.

Den 24 februar skal de nye etiske retningslinjene til NTNU bestemmes, og dette er første gang NTNU har tatt tak i problemstillingen. Forslaget om endringer i etiske retningslinjer bygger på tilsvarende regelverk ved andre store universiteter. Blant annet vil det komme forslag om at veiledere som har inngått forhold med eller hatt sex med studenter skal skiftes ut om en av partene synes veiledningssituasjonen blir for vanskelig.

Kilde: Universitetsavisa

Norsk seier i Student-OL

Foto: mroach/flickr

Fredag den 14. februar var avslutningen på Student-OL som ble arrangert i spanske Granada. Den norske studenten Kristine Fausa Aaseberg vant gullmedaljen i alpinsporten super-G med 64 hundredels sekund over polske Karolina Chrapek. 20-åringen studerer på Høgskolen i Lillehammer. Vi gratulerer med seieren!

Kide: NTB

Annonse

Tusenfryd00 sporløst forsvunnet fra Match.com, PPU-studine m/FRANSK DIDAKTIKK v/NTNU, 35 år, fra Nordmøre, lærervikar i Trh., kjører PEUGEOT, spiller FIOLIN etterlyses av leroidupiano@gmail.com

En av norges yngste studenter

16 år gamle Kristoffer Rørnes fra Harstad har blitt en av landets yngste studenter. Han studerer datafag på HiST, og er oppmeldt til eksamen og registrert på studentweb som alle andre studenter ved høgskolen. Han kan flere programmeringsspråk for ulike plattformer som Windows, IOS, Android og GNU/Linux, og har holdt på med programmering fra en tidlig alder på hobbybasis. Første eksamen han er oppmeldt i er i mai, og han har tro på at det skal være overkommelig ettersom han vært innom mange av temaene før.

Kilde: Harstad Tidende

Høye parkeringsbøter for NTNU-ansatte

Etter at den nye parkeringsbotordningen ble innført på NTNU i september har 4140 bøter blitt delt ut. Dette tilsvarer 2 484 000 kroner. Parkeringsbotordningen ble innført for å få flest mulig biler vekk fra Gløshaugenplatået ved at det skulle bli mindre attraktivt å parkere der. Reglene ble innført av hensyn til miljøet og for å frigjøre P-plasser for besøkende. Antall utdelte bøter stiger hver måned og mange NTNU-ansatte glemmer å betale.

Hver lørdag mellom jul og påske!

SKIBUSSEN

TRONDHEIM TIL ÅRE

STUDENTPRIS kr. 275,- per pers på tidereiser.no/ski

framtidfylket
Karriere i Sogn og Fjordane

22

LEDIGE
TRAINEESTILLINGAR

NYUTDANNA?

START KARRIEREN DIN I SOGN OG FJORDANE

KARRIERE • UTVIKLING • NETTVERK • LIVSGLEDE

SØK PÅ FRAMTIDSFYLKET.NO
SØKNADSFRIST 16.MARS

KVANTITET: Sterke insentiver til å få gjennom så mange studenter som mulig har satt kvalitetssikringen av undervisningen i skyggen.

— Tar de letteste fagene

Dagens finansieringssystem i høyere utdanning fokuserer på storproduskjon av studiepoeng. Dette kan gå utover fullføring av grader og kvalitet i utdanningen.

► UTDANNING

TEKST: Kaia Sørland

FOTO: Hildur Agustsdottir

— Å bedre kvaliteten på undervisningen er en stor utfordring, sier professor Jørn Rattsø ved Institutt for samfunnsøkonomi ved NTNU.

Han er leder for Produktivitetskommisjonen, som nylig kom med den første av to rapporter. Rapporten skal evaluere kvaliteten i flere sektorer i norsk næringsliv og i offentlige sektorer. I denne ble det blant annet fokusert på status i høyere utdanning i Norge.

— Det er i dag sterke insentiver til

kvantitet: Institusjonene får penger for produserte studiepoeng. Samtidig har det vært for dårlig sikring av kvalitet, sier han.

Vanskelig å velge kvalitet

Rattsø mener at insentiver til kvantitet er nødvendig fordi flere studenter krever flere ressurser. Spørsmålet er hvordan man samtidig sikrer kvaliteten.

— Konkurransen mellom utdanningsinstitusjonene skal stimulere kvalitet. Gode utdanningstilbud som gir kompetanse og gode jobber blir attraktive, sier Rattsø.

Slik fungerer det ikke nødvendigvis i realiteten. Tilbud og etterspørsel skal justere hvilke institusjoner som får flest

studenter, men det er ikke lett å velge etter kvalitet.

— Det er ikke lett for ungdommen å velge etter kvalitet, og når arbeidsmarkedet er så godt som nå, har de fleste fått jobb uansett, sier han.

— Søker enkle studiepoeng

Rattsø mener det kan se ut som om studentene favoriserer enklere kurs, hvor det er lett å komme gjennom med gode karakterer.

— Rapporten legger stor vekt på studentenes egen evaluering av studietilbudene. Det er indikasjoner på at studentene liker enkle kurs, enkle eksamener og gode karakterer bedre enn tøffe kurs som utfordrer dem, sier han.

Han mener at slik systemet er i dag kan institusjonene konkurrere ved å gi enkle tilbud og gode karakterer, i stedet for å konkurrere om å ha best mulig kvalitet på undervisningen.

— Institusjonene vil satse på kvalitet når studentene velger det, sier Rattsø.

Bekymret for frafallet

Det er spesielt den store massen av studenter Rattsø er bekymret for. Mindre enn 60 prosent av de som starter i høyere utdanning har fullført en grad etter ti år.

— Den store diskusjonen nå er hvordan vi organiserer høyere utdanning for den store massen av studentene.

Det er de vi er bekymret for, og spesielt frafallet underveis, sier Rattsø.

Han mener de beste studietilbudene og studentene er på høyde med det beste i utlandet.

— Vi må velge om vi skal ha egne eliteinstitusjoner, og egne institusjoner for de mange, eller om eliteinstitusjonene også skal utdanne den store bredden, sier han.

Han trekker fram NTNU som et eksempel der man både har elitepregede sivilingeniørstudier med et sterkt begrenset opptak, og mange åpne studier på Dragvoll, med store forskjeller i forutsetninger og innsats.

— Problemet er at kvaliteten på de åpne studiene lett kan presses nedover, for å holde oppe studentproduksjonen, og for å tiltrekke seg studenter som vil ha enkle løp, sier han.

— Trenger bedre informasjon

Et av de store spørsmålene er da hvordan studentene skal klare å velge studieløp etter kvalitet.

— Det må komme sterkere nasjonale føringer på evalueringen av studentene, og dermed studiestedene. Det må også bli større offentlighet om resultatene, mener Rattsø.

Leder Anders Kvernmo Langset i Norsk studentorganisasjon (NSO) mener også at det er behov for bedre informasjon om studiene.

— Det er viktig at man velger studie på rett grunnlag. I dag er omtrent halvparten av elevene i videregående skole misfornøyd med rådgivningstjenesten, sier han.

Han er spesielt kritisk til studieløp som har endret navn for å tiltrekke seg flere studenter.

— Studiene må tiltrekke seg de rette studentene, ikke lure dem inn, sier han.

Vil belønne fullføring

Langset er klar på hvilke tiltak som må til for å øke kvaliteten i utdanningen.

— Produktivitetskommisjonen forslår å innføre skolepenger og økonomisk belønning dersom man fullfører en grad på normert tid. Det tror ikke vi er løsningen, sier han.

NSO mener større krav til kvalitet kan stilles ved å sørge for at institusjonene følger opp studentene bedre underveis i studieløpet. De mener også at vi må styrke den pedagogiske kompetansen til de som underviser, og sikre gode fagmiljø.

— Vi har det vi kaller «trikketesten». Hvis et fagmiljø kollapser dersom en professor faller foran en trikk, er miljøet for lite, sier Langset.

Et annet tiltak som er foreslått, er innføringen av et nytt insentivsystem for utdanningsinstitusjonene.

— Det er kommet et forslag til et nytt finansieringssystem med mer fokus

PRODUKTIVITETS-KOMMISSJONEN

- Oppnevnt av regjeringen for å kartlegge årsakene til svakere produktivitetsvekst og foreslå konkrete tiltak.
- Har blant annet sett på utdanning. Kommisjonen vil senere se nærmere på hvordan høyere utdanning bidrar til forskning og næringslivet.
- Arbeidet har to faser. Første fase er nå over, og skulle i hovedsak kartlegge. I andre fase skal en rekke problemstillinger gjennomgås og tiltak foreslås.

Kilde: produktivitetskommisjonen.no og NTNU-professor Jørn Rattsø

KVALITET OG KVANTITET I HØYERE UTDANNING

- Kvantitet har vært vektlagt i høyere utdanning, og dermed har utdanningsnivået gått opp de siste tiårene. Samtidig har kvaliteten ifølge flere vært dårlig sikret.
- I høyere utdanning har ressursene i økende grad gått til administrasjon og bevaring av en angivelig ineffektiv institusjonsstruktur.
- 42 % av studentene som startet utdanning høsten 2002 har enda ikke fullført en grad. Frafallet har vært økende.

Kilde: regjeringen.no og NSO-leder Anders Kvernmo Langset

FRAFALL: Professor Jørn Rattsø ved NTNU er bekymret for frafallet blant studentene.

MINDRE STUDIETID: Hadde studentene kun hatt studiene å stri med, og ikke deltidsjobb i tillegg, mener leder Anders Kvernmo Langset i NSO at de kunne gjort det bedre.

studentene.

— En norsk student studerer 33 timer i uka i gjennomsnitt. Det er for dårlig, sier han.

I tillegg viser det seg at studenter i snitt har åtte timer deltidsjobb.

- Hvis vi hadde gitt studenter en god nok studiefinansiering, kombinert med strengere faglige krav og mer oppfølging, mener vi at det hadde gjort kvaliteten på utdanningen bedre. La oss prøve de enkleste løsningene først, sier Langset. **UD**

På den sikre sida

1 av 20 mellom 18 og 25 er smitta med klamydia, og 70 prosent av verdsbefolkninga har HPV. Under Dusken gjev deg guiden til sunn underlivshelse.

TEKST: TORA OLSEN FOTO: ANNIKEN LARSEN

ENKEL TEST: Det kan vere lurt å teste for HIV sjølv om du ikkje føler at du er i faresona: ein enkel blodprøve gir svar på om du har HIV, syfilis eller hepatitt.

Kvar kan eg teste meg?

Er du engsteleg for klamydia og mycoplasma, er Gløshaugen legesenter særskild enkelt å ta i bruk. Kvar onsdag mellom 16.00 og 19.00 har dei gratis testing. Du kan undersøke deg og få samtale med lege, men dei tek ikkje blodprøvar for å teste for hiv eller syfilis. Møt opp før 18.30, og rekn med venting. Dette er eit populært tilbod, så for enkelte kan dette bli litt vel sosialt.

For dei som vil teste seg for fleire sjukdomar, er venerisk poliklinikk ved St. Olavs eit godt val. Ein kjapp telefonsamtale og timebestilling, så har du time hjå sjukepleiar, gjerne innan dei to neste vekene. Om nødvendig får du time hjå lege. Både testane og timen er gratis, og personalet har

mykje kompetanse om du er uroleg eller lurar på noko.

Obs: Før du får teste deg må du fylle ut eit spørjeskjema om seksualvanar. Dette er både for å finne ut om det er lett å spore den eventuelle smitta, og fordi enkelte virus som hiv ikkje er detekterbare før det har gått nokre veker.

Også fastlegar og gynekologar utfører testing for kjønnsjukdomar. Klamydia, gonorré, dei ulike hepatitt-virusa, hiv og syfilis er nemleg definert som allmennfarlege smittsomme sykdomar. Behandlinga er derfor gratis. Då får du òg dekt eigenandelen. Om du brukar ein lege som ikkje har fastlegeavtale med kommuna, eller privat legevakt, må du betale sjølv.

Kva om eg testar positivt?

Om du har testa positivt, vil den aktuelle legen eller sjukepleiaren ringe deg. Ved fleire institusjonar er det vanleg at du kan ringe prøvesvartelefonen, og då får du òg vite om prøvene er negative.

Gonorré, syfilis, mycoplasma og klamydia blir behandla med ein antibiotikakur. Smittevernlova dekkar alle unntatt mycoplasma, og behandlinga er gratis. Ved alle sjukdomane må ein, ikkje overraskande, avstå fra sex til ein er frisk.

Virusinfeksjonar er det ofte verre med. Ved herpes kan ein få smertelindring og medisinar som minkar risikoen for smitteoverføring. HPV og hepatitt B taklar kroppen i dei fleste tilfella sjølv, og ein gjev berre symptombehandling. Jenter kan vaksinerast mot HPV for å minske risikoen for livmorhalskreft, og hepatitt B er ei vanleg vaksine å ved ulike utenlandsreiser. Då det er større smittefare for homofile menn, har dei rett på gratis vaksine.

Kva må du seie til gamle flammar?

Det varierer om det er deg selv eller helsepersonell som tek kontakt med eventuelle partnarar som kan vere smitta. Om du har lyst å vere anonym, er eit godt råd å spørje legen som skriv ut resept.

Ved venerisk poliklinikk kan helsesekretærene sende brev, som er

heilt anonymt, mens ved Gløshaugen legesenter må ein ta kontakt sjølv. Får du sjukdomane som kjem under smittevernlova (sjå over), er smitteoppsporing lovpålagt og ein kan ikkje nekte å gje opplysingar om seksualpartnarar.

Kva er det eg kan få?

Representantar for Medisinernes seksualopplysning stod på stripa på Gløshaugen og testa studentar for klamydia og mycoplasma på klamydiadagen 10. februar. Dei kunne mellom anna fortelje at klamydia er langt meir vanleg hjå dei som er frå 18 til 25 år enn hjå alle andre. Det er enkelt å finne ut om du er ein av dei, eller om du har ein annan seksuelt overførbar sjukdom:

Klamydia og mycoplasma genitalium

Smitte: Gjennom kontakt mellom slimhinner, vaginalt og analt. Kondom vernar mot smitte. Oralvarianten er sjeldan.

Symptom: Sjeldan. Nokre får utflod, svie eller kløe i underlivet, og for kvinner kan blødningar oppstå. Ubehandla kan begge sjukdomane føre til sterilitet hos kvinner.

Test: Normalt 14 dagar etter samleie ved urin- eller vaginalprøve, samt i nokre tilfelle hals-, endetarm- eller augeprøve. Mycoplasma er ofte ikkje del av rutinetestinga, så hugs å spørje om det!

Gonorré

Smitte: Kontakt mellom slimhinner, vaginalt og analt, og ved oralsex. Kondom vernar mot smitte.

Symptom: Utflod, urinvegsinfeksjon og smerter i smitteområdet. Berre omlag halvparten av kvinner, men nesten alle menn opplever symptom ved smitte.

Test: Urin- eller vaginalprøve, samt i nokre tilfelle hals-, endetarm- eller augeprøve.

Herpes

Smitte: Størst smittefare ved utbrot, då viruset blir overført mellom sårveske og slimhinner eller hud. Kondom vernar berre området han dekkar.

Symptom: Blemmer og sår på kjønnsorgan

Test: Diagnostisering ved inspeksjon under utbrot og/eller penselprøve av såret.

Syfilis

Smitte: Ved seksuell kontakt. Kan i enkelte sjeldne tilfelle smitte ved kyssing. Kondom vernar mot smitte, og er viktig også ved oralsex.

Symptom: Sjukdommen går gjennom tre stadium:

1. Sår på smittestaden.
2. Generelle symptom som slapphet, feber, utslett eller håravfall.
3. Den kjende versjonen, kan blant anna angripe nervesystemet og gjere deg gal.

Test: Syfilis blir testa med blodprøve, men det kan ta opp til ti veker før sjukdommen kan påvises.

HPV - Humant papillomavirus

Smitte: Ved seksuell kontakt, kontakt med slimhinner eller hudkontakt med underlivet. Den mest utbreidde av alle kjønnsjukdomane. Kondom vernar ikkje mot smitte.

Symptom: Famnar eit breidt spektrum av virus. Førar til alt frå kjønnsvorter til livmorhalskreft.

Test: I regelen testar ein berre for HPV når ein har mistanke om livmorhalskreft.

Hiv - humant immunsviktivirus

Smitte: Ved seksuell kontakt eller blodkontakt. Kondom vernar mot smitte.

Symptom: Gir etter smitte influensaliknande symptom som varar opp til tre veker før ein blir symptomfri. Hiv bryt ned immunforsvaret og er dødeleg utan behandling som bremsar sjukdomsforløpet.

Test: Blir diagnostisert med ei blodprøve, men det kan ta opp til seks månadar frå smitte til den kan bli påvist.

Hepatitt B

Smitte: Ved seksuell eller blodkontakt.

Symptom: Virus som gir leverbetennelsen hepatitt. Symptom som trettheit, kvalme, nedsett matlyst, muskel- og leddsmarter, feber eller trykk i magen under høgre ribbein. Gulsott ved framskriden sjukdom.

Test: Kan påvisast ved blodprøve.

Arkivfoto: Eivind Sandodden Kise

VÆR TRYGG: Bruk kondomer.

Foto: Ciris/NTNU

TILPASNINGSDYKTIGE PLANTER: Disse spirene av vårskrinneblom har blitt dyrket fram under ulike lys-, vannings- og gravitasjonsforhold.

Dyrker blomster i verdensrommet

Fra et lite rom på Dragvoll legger en gruppe forskere grunnlaget for at mennesker én dag kan bosette seg på Mars.

► MARS

TEKST: An Nguyen
FOTO: Marita Orseth Høydal

10. februar i år ble to tusen blomsterspirer fraktet tilbake til jorda med fartøyet SpaceX-5, etter en seks dager lang vekstperiode i verdensrommet. Målet er å studere grunnleggende mekanismer for hvordan plantene sanser lys og tyngdekraft, samt å kunne dyrke mat til lange reiser i verdensrommet en gang i framtiden.

Grunnforskning på planter

Like ved Låven på Dragvoll ligger NTNU Samfunnsforskning, hvor Senter for tverrfaglig forskning i rommet (Ciris) holder til. Det er her, i forskningssenterets kontrollrom, at all planlegging og fjernstyring av blomstervanningen foregår. Helt siden 2006 har de holdt på med dette. – Seedling Growth er en serie med fire planteeksperiment i rommet som gjøres i samarbeid mellom Nasa og ESA, sier nestleder Brit-Eli Danielsen i Ciris.

Eksperimentene gjennomføres om bord på Den internasjonale romstasjonen, i en maskin som

fungerer som et drivhus. Inn i denne EMCS-maskinen er det en inkubator som styrer luftsammensetningen, lys og vanning, samt to rotorer som spinner rundt på forskjellige hastigheter og skaper gravitasjon. På denne måten får man studert hvordan plantene reagerer under ulike forhold. Gravitasjon maskerer nemlig en del egenskaper ved plantene som kommer fram når man dyrker dem i vektløshet. – Når et frø spirer på bakken vil stilkene gå opp og roten gå ned, men i vektløshet klarer den ikke å orientere seg ved hjelp av gravitasjon. Da viser det seg at det er andre ting,

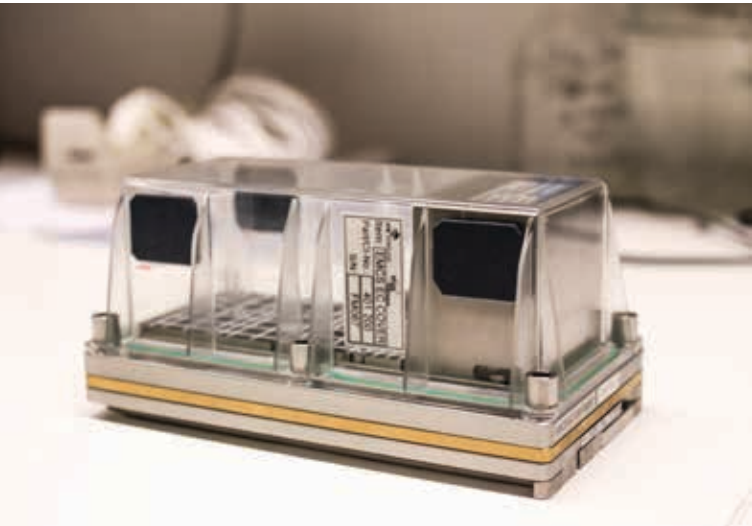
for eksempel vann, som bestemmer hvilken retning stilkene går i, sier Danielsen. Lys er også en faktor. Hvis planten har tilgang på lys, vil den sende skuddet mot lyset og roten i den andre retningen. Er verken lys eller vann til stede, blir planten helt forvirra og vet ikke hva den skal gjøre. – I tillegg har man sett på hvordan plantene reagerer forskjellig på rødt og blått lys. Etter seks dager tas plantene ut av EMCS. De puttes så i en fryser som holder minus 80 grader, for å preservere dem akkurat slik de var da eksperimentet var ferdig, sier Danielsen.

Sultne astronauter

Danielsen har stor tro på at vi en dag i framtiden skal kunne dyrke planter i verdensrommet, både underveis på reisen til Mars eller til månen, og når vi endelig har kommet fram. – Generelt kan man si at planter, og særlig plantefrø, er veldig tilpasningsdyktige, sier hun. Det er begrenset hvor mye mat, oksygen og vann vi kan ta med oss på reiser i rommet. En astronaut trenger tretti kilo mat, oksygen og vann daglig. Skal vi mennesker kunne utforske verdensrommet ytterligere, må vi finne en måte å produsere en av disse tingene under ferden. Et lukket vekstsystem der alt av vann og næringsstoffer sirkulerer hadde derfor vært et stort steg i riktig retning. Menneskene spiser plantene, avføringen blir brukt som gjødsel til plantene, og plantene danner oksygen og mer mat til menneskene. Det er derimot ikke bare romfarere og framtidige tilreisende til Mars som har nytte av denne forskningen. Også de som dyrker planter på jorda vil kunne bruke den nyvunne innsikten om hvordan plantene oppfører seg. – Hvis vi kommer så langt at vi klarer å lage et lukket vekstsystem, ser vi for oss at disse vekstsystemene kan settes opp på steder der man ellers ikke kan dyrke mat, for eksempel i Sahara eller midt i en storby. Det er også en fordel, både miljømessig og økonomisk, at man kan få til et lukket vekstsystem der man får vann og gjødsel til å sirkulere, og dermed redusere utslipp til miljøet, sier Danielsen.

Kosmisk stråling

Men det er en rekke utfordringer knyttet til å lage dette lukkede vekstsystemet. For eksempel er det vanskelig å forutse nøyaktig hvor mye næring plantene trenger. Akkurat som vi mennesker verken skal ha for mye eller for lite vitaminer, skal ikke plantene ha for mye eller for lite næring. – Det skal heller ikke være risiko for kontaminering, altså at man får uønskede bakterier i systemet. Man må også kunne resirkulere alt sammen på en god måte, sier Danielsen. Ifølge Danielsen er likevel det største hinderet i dag trolig kosmisk stråling fra sola og andre deler av universet. Dette er partikkelstråling som virker på samme måte som radioaktiv stråling. På jorda er vi beskyttet mot denne strålingen på grunn av jordas magnetfelt og atmosfæren. I verdensrommet er den en utfordring for oss. – Vi vet ikke helt hvordan strålingen påvirker plantene. Vi har nemlig ikke gjort nok forsøk på flere generasjoner med planter til at vi vet om strålingen endrer noe over tid.

VEKTLØS BLOMSTERPOTTE: I dette kammeret kan et frø spire i vektløs tilstand. Britt-Eli Danielsen har stor tro på at vi i framtiden skal kunne dyrke planter på lange reiser i rommet.

KONTROLLROM: Fra kontrollrommet på NTNU styres planteeksperimentene på den internasjonale romstasjonen.

Skal dyrke salat og tomat

En eksakt kopi av EMCS-drivhuset på romstasjonen er plassert like ved kontrollrommet på Dragvoll. Før frøene blir sendt ut i rommet og dyrket i drivhuset, kjører Ciris mange tester av eksperimentet, slik at de er sikre på at alt går etter planen. Et forsøk som pågår over seks dager kan de bruke hele to år på å planlegge. Det nyeste eksperimentet, Seedling Growth 2, ble fullført i desember 2014. Plantespirene ankom jorda 10. februar i år og ble sendt til forskere i Spania og USA for videre analyser. Allerede

nå er de i gang med planlegging og testing av neste eksperiment, Seedling Growth 3. – Vi har i hvert fall to planteeksperiment til som vi skal sende opp i løpet av de neste to årene, sier Danielsen. I tillegg til nye eksperimenter har Ciris også et annet spennende prosjekt på planen. Gjennom det nye EU-prosjektet Timescale vil de kunne videreutvikle EMCS-drivhuset, slik at de får muligheten til å dyrke enda større planter som salat og minitomat. – Tidligere i Seedling Growth-

eksperimentene har vi kun brukt planten vårskrinneblom, en modellplante som er mye brukt i biologien og hvor hele genomet er kjent. Dette gjør det lett for oss å sammenligne med resultater fra tidligere eksperimenter, sier Danielsen. Gjennom dette nye EU-prosjektet med mange internasjonale parter, vil Ciris derimot kunne videreutvikle EMCS-rotoren. – Slik får vi muligheten til å dyrke matplanter og se hvordan de vokser, slik at vi kan lære mye mer, og komme enda et skritt nærmere å dyrke mat i verdensrommet. **UD**

— Må ikke gi etter for frykten

København ble 14. februar rammet av to terrorangrep, rettet mot et debattmøte og en synagoge. — Etter all sannsynlighet er dette er en soloterrorist, sier terrorekspert Lars Gule.

► YTRINGSFRIHET

TEKST: Mathias Moene Rød og Kristian Aaser

En drøy måned etter terrorangrepet i Paris rystet en hel verden, var det København som fikk et uhyggelig møte med virkeligheten. Lørdag 14. februar ble to drept og fem såret i angrepene mot et seminar om ytringsfrihet samt en synagoge i København sentrum. Studenten Malene Eikrem var i København da angrepet skjedde.

— Det er sorg i Danmark etter terrorhandlingene, det er fryktelige trist det som har skjedd, forklarer Eikrem.

Etter å ha skrevet bacheloroppgave om terror ved NTNU flyttet Eikrem til København. Her studerer hun «Security Risk Management» ved Københavns Universitet. Hun var selv i nærområdet da det skjedde, men hørte først om det via media senere samme dag.

— Tankevekkende

Sjefsredaktør Vebjørn Selbekk i den kristenkonervative avisen Dagen ble selv drapstruet etter at hans avis i 2006 publiserte Muhammed-karikaturene. Det var danske Jyllands-Posten som først publiserte karikaturene, og Selbekk fulgte som eneste norsk redaktør etter. Han er nå opprørt over at ytringer blir møtt med vold.

— Det er tankevekkende at man nå ser at terroren beveger seg nærmere og nærmere Norge. I januar skjedde det i Paris, nå skjer det i København, sier Selbekk.

Selbekk synes det er positivt at norske politikere, redaktører og journalister har stått opp for ytringsfriheten i kjølvannet av terrorangrepene.

— De fleste norske aviser - med muligens noen unntak - valgte å trykke illustrasjonene til Charlie Hebdo. Ikke for å provosere, men for å illustrere, sier han.

Han mener at terrorangrepet mot Charlie Hebdo i Paris har slått tilbake på terroristene, og peker på at opplaget til magasinet nå har økt betraktelig. Før terrorangrepet hadde Charlie Hebdo et opplag på 50.000, mens det første opplaget etter angrepet ble trykket i fem millioner eksemplarer.

— Den vestlige verden har reagert på en sterk måte, sier han.

Selbekk er imidlertid ikke helt beroliget for framtiden. Han mener at terroristene vil teste hvor langt vi i Vesten er villige til å gå i ytringer.

— Jeg er ikke helt overbevist. Det er en fare for at forsiktigheten vil gripe inn, og at terrorangrepene vil føre til mer selvsensur. Dette vil være skadelig på sikt, sier han.

Han mener det er for tidlig å si noe om hvilke konsekvenser angrepet vil få.

«Dansk situasjon»

Den terrormistenkte Omar Abdel Hamid El-Hussein ble skutt av politiet senere på dagen, etter en intens jakt i Københavns gater. El-Hussein hadde ifølge Ekstra Bladet blitt radikalisert da han satt i fengsel, noe også terroristen bak Charlie Hebdo-angrepet, Cherif Koachi, skal ha blitt.

Redaktør Tore Oksholen i Universitetsavisa tror at dette er et uttrykk for en «dansk situasjon».

— Jeg tror at det er etniske konflikter i Danmark som sammenfaller med marginalisering av første-, andre- og tredjegenasjons innvandrere, som også er et fellestrekk med situasjonen rundt hendelsen i Paris, sier Oksholen.

Oksholen mener at det vi nå ser representerer en utvidelse av hva som anses som krenkende for individet, hvor det å delta i debattmøter er så krenkende at det kvalifiserer til dødsstraff.

Hvilke implikasjoner tror du dette kan få for ytringsfriheten?

— Dersom vi gir etter for frykten, innskrenkes friheten enda mer. Skal man arrangere for eksempel debattmøter, eller tør man ikke? Selvsensur er den mest effektive sensuren, sier han.

Politiets sikkerhetstjeneste lanserer årlig en trusselvurdering, og årets vurdering fokuserte på at flere terrorgrupper oppfordrer sympatisører til å gjennomføre angrep mot USA og deres allierte.

— PST anser trusselnivået i Norge som høyere enn det er i Danmark. Dette mener jeg vi må ta for god fisk, inntil noe annet blir bevist, sier Oksholen.

STÅR SAMLET: Millioner av mennesker samlet seg i Paris for å markere støtte til ofrene som ble rammet av terrorangrepet. En måned senere ble København angrepet.

Foto: Olivier Ortelpa/flickr

TERRORANGREPET I KØBENHAVN

- 14. februar i år ble to mål i København rammet av terror, et debattmøte og en synagoge. Dette skjedde en måned etter terrorangrepet i Paris.

- Den terrormistenkte bak København-angrepet var 22-åringen Omar Abdel Hamid El-Hussein, som dagen etter ble drept av politiet.

- Politiets sikkerhetstjeneste (PST) opphøyet i fjor trusselnivået, og har anslått at sannsynligheten for et angrep mot Norge er på mellom 60 til 90 prosent.

Økt trusselnivå

Terrorforsker Lars Gule ved Høgskolen i Oslo og Akershus anser ikke sannsynligheten for at et terrorangrep skal skje på norsk jord mot Vesten, og angrepet i København.

— PST forhøyet i fjor trusselnivået, noe som kan skyldes at IS har oppfordret til angrep mot Vesten, og jeg anser det trusselnivået som uendret, sier Gule.

Gule mener at angrepene i Europa ikke er en del av en trend, men at en trend man kan se er at angrepene er

rettet mot jødiske mål.

— I København var angrepet rettet mot en synagoge, og i Paris var det rettet mot en synagoge, sier han.

Angrepet på Charlie Hebdo ble utført av brødrene Chérif Kouachi og Saïd Kouachi. En uke etter hendelsen påtok al-Qaida på Den arabisk halvøy seg ansvar for angrepene. Gule tror ikke Københavnangrepet koordinert av noe terroristnettverk.

— Etter all sannsynlighet er dette er en soloterrorist, som er inspirert av angrepene i Paris, sier han.

Gule mener at PST har rett når de i fjor forhøyet trusselnivået, men påpeker at sannsynligheten for et angrep fortsatt er liten.

— Det kan skje i dag, det kan skje i morgen, men det er fortsatt mye større sannsynlighet for å dø i trafikken enn i et terrorangrep. Sannsynligheten er ikke null, men den er lav, sier han.

— Den travleste kvelden i uka

Det var rundt klokken 15.30 lørdag 14.februar at de fatale skuddene falt på Østerbro. Blant gjestene som deltok

REISEBREV

MALENE EIKREM
Student i København

Å oppleve terroreffekten

Charlie Hebdo-angrepet føltes på mange måter nært, kun fordi det skjedde i Vest-Europa. Et forsøk på noe lignende i byen jeg bor i bare noen uker senere kom derfor som en solid oppvekker. Man kan nok påstå at et angrep med Lars Vilks som hovedmål ikke kommer som noen overraskelse og kunne skjedd hvor som helst i Skandinavia, og en slik hendelse i Norge ville kanskje føltes enda nærmere for meg som nordmann, på tross av fysisk distanse. Men det skjedde i Danmark og det var dansker som ble både såret og drept. Trusler med basis i ytringsfriheten er ikke noe nytt for København og det danske samfunnet generelt, men et anslag i hovedstaden kom likevel som et sjokk. Noe av skytingen skjedde sent en lørdagsnatt i sentrum hvor mange er ute på byen. Det var ubehagelig og skummelt for de fleste.

Men likevel, hverdagen går brutalt videre. Da jeg satt og jobbet på stamkafen i Frederiksberg neste dag virket alt både for meg og de rundt meg som en normal søndag. Denne returen til det normale kan tyde på et resilient og sterkt samfunn. Likevel kommer diskusjonen rundt det som skjedde naturlig nok til å pågå i lang tid fremover og vinklingen på denne kommer til å bli interessant. København sentrum mandagskveld med mennesker, blomster og lys ga meg et lite deja vu til sommermåneden for fire år siden da jeg følte meg først og fremst mektig stolt, men også selvfølgelig forferdelig trist, over å tilhøre folket mitt. Ser vi en endring i reaksjonsmønsteret i møte med terror? Kan vi snakke om en terroreffekt, som en motsetning til terrorintensjonen? Spredning av frykt er hovedintensjonen til ethvert terrorangrep, men ofte virker det for meg som at reaksjonene heller tar form som en samlende og forsterkende effekt av de verdiene som blir angrepet og forsøkt svekket. Eksempler på dette kan være? Je suis Charlie? effekten, eller hvordan det norske folket stod sammen og reagerte på 22 juli med roser, i stedet for splittelse eller for eksempel bevapning av politiet.

Uten at jeg er noen terrorekspert på noen måte, kan det virke som at hendelsen som har åpnet 2015 kan passe med det som blir beskrevet som en ny trend, der de større terrororganisasjonene i verden oppfordrer enkeltindivider til å utføre mindre men hyppigere angrep på «hjemmebane» i vestlige land. Denne trenden krever lite organisasjon og er derfor vanskeligere å spore og bekjempe. Om dette stemmer vil terrorfenomenet bli enda mer kompleks og uforutsigbart enn det allerede er, og derfor også bli en av de største utfordringene vi står ovenfor fremover. «Terroreffekten» vil være essensiell i møte med denne fremtiden.

på debattmøtet var den kontroversielle kunsteren Lars Vilks. Tidligere har Vilks motatt drapstrussler for sine Muhammad-karikaturer. Eikrem mener folk ikke nødvendigvis er overrasket over at et angrep ble rettet mot nettopp den svenske kunstneren.

– Et angrep med Lars Vilks som hovedmål kommer nok ikke som et sjokk, uansett hvor forferdelig det er, sier hun.

Masterstudenten forklarer at København sentrum er svært befolket på lørdager. På grunn av dette kunne angrepet hatt et langt større omfang.

– Jeg synes det var ekkelt at det skjedde på den travleste kvelden i uka. Med tanke på at skyteepisoden skjedde midt i København sentrum må vi være glade for at ikke flere ble skadet, sier Eikrem.

Natt til søndag ble nok en person drept, da det ble løstnet skudd mot en synagoge som arrangerte konfirmasjon med over 80 gjester til stede.

Ville følt et angrep i Norge nærere

Masterstudenten påpeker at alt forhåpentligvis snart kan gå tilbake til det normale, selv om tanken på at noe sånt kan skje «hjemme» selvsagt er skremmende.

– Et lignende angrep i Norge ville på mange måter føltes «nærere» for meg, selv om dette angrepet geografisk sett er mye nærmere. Jeg tror et angrep på identitet og tilhørighet er faktorer som er med på å forme en risikoopplevelse, sier Eikrem.

I sommer opplevde Norge at PST gikk ut med terrorvarsel. Dette viser at Norge ikke er utelatt fra en verden med et økende trusselbilde. Eikrem bruker opplevelsene under 22. juli når hun peker på at vi er nødt til å jobbe aktivt for å bedre det nasjonale beredskapsapparatet til Norge.

– Etter å ha reist, studert og bodd en del i utlandet har jeg ofte fått bekreftelse på hvor annerledes og relativt utopisk det norske samfunnet kan være. Det er en boble på godt og vondt, men den kan fort sprekke om vi ikke passer på, sier Eikrem. **UD**

KØBENHAVN: 14.februar ble Danmark rammet av terrorangrep.

OVER: Redaktør Tore Oksholen i Universitetsavisa holder foredrag om ytringsfrihet på NTNU.

OVER: Redaktør Vejbjørn Selbekk i Dagen har selv blitt drapstruet etter at avisen hans i 2006 publiserte Muhammed-karikaturene.

Foto: Martin Fisch, marfis75/flickr

Foto: Eivind Sandodden Kise

Foto: Dagen.no

Deltar på Samfundsmøte

► YTRINGSFRIHET

TEKST: Kristian Aaser

Den 7. mars deltar Dagen-redaktør Selbekk på et debattmøte på Studentersamfundet, som går under tittelen «Ytringsfrihet - eller meningsstyranni?». Han gleder seg til møtet.

–Jeg ser fram til å komme tilbake til Trondheim, der jeg selv var student. Det er et viktig og aktuelt tema som blir diskutert, sier Selbekk.

Selbekk er ikke bekymret for sin egen sikkerhet under arrangementet.

– Jeg stoler på PST og politiets tilrettelegging for at fri debatt og åpne møter skal kunne skje, sier Selbekk.

Samfundet-leder Per Fridjof Larssen forteller at temaet for møtet er mer aktuelt nå, etter den siste tids angrep, enn da de først planla møtet.

Det siste terrorangrepet i København var mest sannsynlig rettet mot Lars Vilks. Vejbjørn Selbekk ble drapstruet etter at hans avis i 2006 publiserte Muhammed-karikaturene.

Larssen forteller at Samfundet som alltid tar sikkerheten seriøst, og vil også gjøre det i forkant av dette Samfundsmøtet

Er det planlagt strengere sikkerhetstiltak rundt dette møtet, etter den siste tids angrep?

– Jeg har ingen ytterligere kommentar, sier han. **UD**

Full avvikling av kjønnspoeng

Studentttinget har lenge vært kritiske til NTNUs kjønnspoengordning uten å ha fått gehør for endringsforslagene. Nå går de for full avvikling.

► KJØNNSTOENG

TEKST: Nora Rydne
ARKIVFOTO: Marin Håskjold

Ved studenttingsmøtet torsdag 19. februar ble det nye standpunktet for avvikling av kjønnspoeng vedtatt. Studenttingsleder Jone Trovåg ved NTNU er fornøyd med vedtaksendringen.

– Vi har vedtatt stadig strengere politikk rundt kjønnspoengordningen siden 2010. Nå mener vi tiden er moden for å gå bort fra en ordning vi ser på som grunnleggende urettferdig, sier han.

Trovåg påpeker videre at avviklingsprosessen er tidkrevende. Universitetet må søke kunnskapsdepartementet om å trekke kjønnspoengene fra samordna opptaks behandling av NTNU-søkna-

der. – En fullstendig avvikling vil kunne ta to år om det blir vedtatt i universitetsstyret, forklarer han.

Usikker gjennomslagskraft

Hvorvidt studenttingets bestemmelse vil føre fram i universitetsstyret er riktignok usikkert. Flere tidligere vedtak knyttet til saken har vist svært liten gjennomslagskraft. Dermed kan det settes spørsmålsteget ved studenttingets faktiske relevans i diskusjonen. Studenttingslederen fokuserer på at debatten ikke har blitt tatt opp i universitetsstyret ved NTNU.

JENTER OG TEKNOLOGI: Om kjønnspoeng avvikles vil andre arrangementer bli satset på for å rekruttere jenter. Bildet er tatt fra en tidligere tekst om jentennettverk.

–Styret har ikke diskutert kjønns-poengsordningen siden innføringen i 1978, forklarer Trovåg.

Han understreker at styret ikke har ført noen konsekvent politikk på dette området, og at det er på høy tid at ordningens framtid blir satt på dagsorden.

Fokus på andre rekrutteringstiltak

Nylig arrangerte NTNU jentedagen på campus Gløshaugen. Jentedagen har

eksistert i sin nåværende form siden 2010. Formålet med arrangementet er å motivere unge jenter fra hele landet til å søke seg til realfagsstudier.

Studenttingslederen trekker fram dette tiltaket som mer effektivt enn å tildele kjønnsbaserte ekstrapoeng. Han mener en videreutvikling av slike tiltak vil fungere bedre for å rekruttere jenter til teknologiutdannelsene.

– Vi mener at kjønnspoengene ikke

lenger har ønsket effekt på kommende generasjoner, sier han.

Trovåg håper studenttingets argumenter for fjerning av kjønnspoeng vil føre fram i universitetsstyrets diskusjon rundt temaet 11. mars. Han ønsker at dette vil føre til at NTNU raskt kan komme i gang med den påfølgende avviklingsprosessen. **UD**

MIN LINJEFØRENING - NUTRIX

Denne gangen har vi snakket med Elisabeth Eckhoff som er leder for Sykepleiernes linjeforening Nutrix. Nutrix er det latinske ordet for sykepleier, og linjeforeningen ble startet opp så sent som i 2011.

– Man opplevde at studentutvalget ikke klarte å ivareta det sosiale like godt som det faglige. Derfor ble det etterspurt om noen ønsket å starte en linjeforening. Ni stykker meldte seg og bygde opp en linjeforening fra bunnen av, sier Eckhoff.

Quiz og halvsøsterfest

Eckhoff forteller at Nutrix arrangerer et bredt spekter av sosiale aktiviteter, blant annet kinokveld med billetterabatt, gåturer i marka og åretur. – Det største arrangementet vi har er «halvsøsterballet», hvor de som går andreåret feirer at de er halvveis i studieløpet. Det er en tradisjonell galla med blant annet taler og liveband, sier hun.

Selv om halvsøsterballet er det største arrange-

mentet påpeker Eckhoff at det er sykepleiequizzen som blir arrangert på Bær & Bar på Solsiden som er mest populært.

– Vi prøver å ha en del arrangementer som er rusfrie, som for eksempel kino og turer i marka. Med quiz kan man velge om man vil ta seg en øl eller bare spise middag, sier hun.

Ut av komfortsonen

Alle som begynner sykepleien på HiST blir auto-matisk medlemmer av linjeforeningen.

– Fordi linjeforeningen er relativt nyoppstartet har vi ikke innarbeidet noe form for ritualer for å bli medlem. Vi er fortsatt i startgropa for å lage tradisjoner, forteller Eckhoff.

Likevel får de som skal tas opp som styremedlemmer noen utfordringer. Eckhoff nøyer seg med å si at de kommende styremedlemmene må drikke «ekle ting».

Bildene på facebook-siden til Nutrix avslører at de for ikke lenge siden ble arrangert en «jungelfest». I følge Eckhof jobber de med å finne fest-konsepter hvor alle føler seg hjemme.

– Sykepleierstudentene er ikke veldig glad i å

gå utenfor sin egen komfortsone. Det er en del studenter som er litt oppe i åra, så vi jobber stadig med å finne den rette settingen på festene våre for å få flest mulig til å dukke opp, sier Eckhoff.

Hun understreker at selv om oppmøte på jungal-festen ikke var så høyt som de håpet ble det en morsom kveld.

Mangler gutter

Sykepleierutdanningen er jentedominert. På spørsmål om det er kamp om gutta på festene som arrangerer svarer Eckhoff et lurt «tja».

– Det er ganske få gutter på sykepleien, så vi har prøvd å arrangere fester sammen med andre linjeforeninger som er mer mannsdominerte. For eksempel linjeforeningen til maskiningeniørene.

Hun påpeker at det for guttene på sykepleien kanskje blir let vel mange jenter.

– Men noen liker kanskje det og, kommenterer hun.

Det virker i hvert fall som sykepleiestudentene, enten de er menn eller kvinner, har nok av sosiele og hyggelige arrangementer å velge mellom.

Av: Martin Stubban

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn.Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UDs hjemmesider.

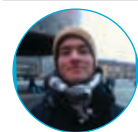
Bidrag kan sendes til debattredaktør Ingrid Vik Bakken på: debatt@studentmediene.no

Ingen liker å bli latterliggjort

Transseksuelle er en gruppe som er særdeles utsatt for vold og hets. De er ekstremt utsatt for selvmord og depresjon på grunn av mangel på aksept i familien og samfunnet generelt. At en kjent journalist i Aftenposten maler et bilde av transseksuelle kvinner som en som lurer menn til å ha sex med seg, er kritikkverdig.

FORDOMMER OG TRANSFOBI

Lauritz Guldal Einarsen, student

I sin matspalte i Aftenposten 6. februar kritiserer Joacim Lund en trend hvor industrielle gårder fremstiller seg selv som idylliske små gårder for å appellere til forbrukeren. Han sammenligner dette med en historie om da vennen hans tok med seg en transkjønnet kvinne hjem fra byen. Leseren blir invitert til å forestille seg situasjonen, og konklusjonen vi skal trekke sammen med forfatteren er at vi har blitt lurt av denne kvinnen som «egentlig er mann». Veronica K. Berglyd Olsen fra Landsforeningen for lesbiske, homofile, bifile og transpersoner var rask med å reagere negativt på artikkelen, men flere poeng blir forbigått.

Noe som ikke er overraskende, men fortsatt svært problematisk er hvordan Lund i første setning av artikkelen sin antar at leseren er mann, og i neste setning skal en eventuelt kvinnelig leser se for seg at hun er mann. Hvorfor følger Lund at situasjonen krever en heterofil mann i hovedrollen? Kvinnen som ble tatt med hjem for sex er mer et objekt for mannens seksualitet enn hvis kjønnene var omvendt eller at

begge hadde samme kjønn, og derfor er kvinnens «avvikende» kjønnsorgan viktigere enn mannens. I tillegg insinueres det at ikke bare den heterofile mannen, transkvinnens potensielle sexpartner, skal se på henne som en skurk og svindler, det skal alle gjøre. Det er slike holdninger som gjør transkvinner særlig utsatt.

Kvinnen blir helt direkte presentert som en mann som lurer andre menn til å ha sex med seg. Dette er åpenbart transfobisk, og jeg vil samtidig påpeke at det også er homofobisk. Som om at sex med en annen mann er noe menn må lures til å gjøre. Lund sier at hun egentlig er mann, med trykk på egentlig. Livet til denne kvinnen er en løgn, kjønnsidentiteten hennes er ikke definerende, det er det kjønnsorganene hennes som er. I det lille tankeeksperimentet skal du også se for deg at du «lar deg lede inn i en taxi» – som om du ikke har like mye ansvar for at dere endte opp sammen hjemme, og at hun er som en hulder som lokker med seg uskyldige menn.

Jeg vil også poengtere at man i følge Lund som transkvinne tydeligvis ikke kan bli god nok for en romantisk eller seksuell relasjon. Leseren skal se for seg dette: En mann har funnet seg en «heit» dame han finner tonen med og kliner hele veien hjem, og de har så lyst på hverandre at de nærmest er nakne før de treffer madrassen. Det fremstilles som den perfekte avslutningen på kvelden og begynnelsen på natten, men så viste det seg at hun var transkjønnet. Det er underforstått at det er helt absurd å fortsette,

hun er jo transkjønnet. Det nytter altså ikke, uansett hvor perfekt hun er så er hun uaktuell som partner fordi hun egentlig er mann.

Bildet av transkvinnen som en svindler som forsøker å lure folk til å ha sex med seg males grundig når Lund sammenligner henne med en industri som later som de er småbønder, «folk som er opptatt av ren mat, lykkelige dyr og tradisjonelle verdier.» Jeg vet ikke om det finnes en kontekst hvor dette er positivt, her er det i alle fall utelukkende negativt. I overskriften bruker Lund i tillegg ordet «transer» ved siden av «dirty business». At han bruker et ord som historisk sett har blitt brukt og fortsatt brukes som skjellsord mot transpersoner er nok uvitenhet, men at han prøver å snike inn et humorphoeng med å kalle transpersoner dirty buisness er bare respektløst. Fire ganger understreker han at «ingen liker å bli lurt», kun én av disse refererer eksplisitt til industrien artikkelen hans egentlig skulle handle om.

I følge Lund og hans venn har transpersoner plikt til å fortelle andre om sine kjønnsorgan slik at de kan unngås. En gruppe som er særdeles utsatt for vold og hets, ekstremt utsatt for selvmord og depresjon på grunn av mangel på aksept i familien og samfunnet generelt, og man blir overrasket over at de vegrer seg for å fortelle og sin transstatus? Når noen velger å opplyse om at vedkommende er transkjønnet, er den eneste plikten som kan nevnes at mottager har å reagere med respekt.

«My religion is very simple.
My religion is kindness»

Dalai Lama

Feil, feil og følgefeil

Nyhetsredaktør Martha Holmes må lese seg opp på fakta om hun skal kritisere regjeringens forslag til et mer fleksibelt arbeidsliv. Kommentaren i sist utgave av Under Dusken inneholder flere faktafeil, og med feil faktagrunnlag blir også konklusjonen hennes feil.

ARBEIDSMILJØLOVEN

Vegard Elde Vefring, leder i Trondheim Unge Høyre og medlem i Høyres Studenter

Holmes antyder at det ikke er noen reguleringer som begrenser midlertidige stillinger, her bommer hun fælt. Det er flere tydelige begrensninger som gjør dette til en nødvending oppmykning men ikke ett frislipp: 1. Maksimalt 15 prosent av arbeidsstokken i en bedrift kan være midlertidig ansatt. 2. Etter en bedrift har benyttet seg av midlertidig ansettelse foreslås det en karantenetid på ett helt år før noen kan utføre de samme oppgavene på midlertidig stilling. Disse begrensningene er med for å videreføre Arbeidsmiljøloven som verdens strengeste av sitt slag, loven skal fortsatt være streng for å verne den svake part i ett arbeidsforhold: den ansatte.

Holmes etterlyser i sitt innlegg sikkerhetsnett i form av restriksjoner. Dette mener hun er nødvendig for at lovendringen skal få positive konsekvenser for unge arbeidstakere. «Manglene» Holmes etterlyser ligger allerede inne i forslaget. Her er Holmes og regjeringen altså helt på linje. Det som egentlig er en enighet framstilles altså som en uenighet.

Holmes skriver at: «arbeidsgiverne får hovedansvaret for gode arbeidsrammer og nok hviletid». Hvor hun har lest dette forstår jeg ikke. Det er ingenting i forslaget som gir arbeidsgiverne alene mulighet til å bestemme

ordninger for arbeidstid. Forslaget innebærer at arbeidsgivere og tillitsvalgte på arbeidsplassen kan bli enig om alternative løsninger. Jeg tror de ansatte, de tillitsvalgte og arbeidsgiver på en arbeidsplass vet best hvor skoen trykker, dermed er det bra at de kan innføre ordninger de mener er gode. Dagens ordning er at alternative ordninger må godkjennes av fagforeningene sentralt, det er en byråkratisk og unødvendig omvei når de ansatte og arbeidsgiveren på arbeidsplassen allerede er enig.

Holmes konkluderer med at forslaget til ny lov ikke vil gi fleksibilitet til unge. Det er mange momenter i lovforslaget som gir nettopp dette: Det blir enklere å få en fot innenfor arbeidslivet for de 70 000 unge som ikke har jobb, fordi det åpnes for midlertidig ansettelse som ett springbrett til fast stilling. Det blir enklere å kombinere studier og jobb, fordi det vil være mulig å jobbe flere søndager på rad når det passer, eksempelvis tidlig i semesteret og i sommerferien. Det blir enklere å tjene mer når man først jobber, eksempelvis gjennom å ha en langvakt i helgen i stedet for to vanlige.

Politikk er å velge. Dagens lov setter interessene til de som streiker høyest, folk som allerede har fått en jobb og alle fordelene det medfører. Loven holder de som ikke er i fast jobb utenfor, slik kan vi ikke ha det. Folk som har hull i cv-en eller har falt fra utdanning fortjener politikere som ser dem, uavhengig av medlemskap i fagforeninger. Arbeidsledige har ingen fagforening, men de har nå fått en regjering som vil gi dem en sjanse, det er jeg veldig glad for.

Vefring sitt svar kan virke som en hvilken som helst Høyre-politiker sitt generiske svar til alle som argumenterer mot arbeidsmiljøloven

Les nyhetsredaktør Martha Holmes sitt svar på kritikken på dusken.no

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

@Orakeltjenesten har nettet på Dragvoll tatt tidlig helg, eller er pcen min i dårlig form?

@rdzzl

Kvifor fins det ikkje drager på Dragvoll?

@kvitrekra

Bussjåføren på vei nedatt fra dragvoll: litt praktisk informasjon først, klokka he kun passert ti e dokke sikker på at dokke skal vere me?

@neialdri

To ting folk på Dragvoll bruker altfor mye penger på som folk på Gløs aldri kjøper: penner og kaffe. #stripa

@morugla

I stedet for å kalle Trondheim for bartebyen kan du f.eks gjøre noe produktivt som å aldri ytre deg of-fentlig igjen.

@S4bdi

Noen som er på livet i bartebyen?

@sofakrigreren

24 av 25 i @Studenttinget NTNU er mot kjønnspoeng. Kult! :) Saken skal opp i styret i mars eller juni. Spen-nende sak å følge videre!

@vefring

Great to be back home! @ISFiT was great! Hey @MariusJones89 -I still want my rap-battle! We-all-know-who the real president is!!

@SirNoZee

Trondheim baby, TRONDHEIM! #studentlekene #sltrondheim

@Kaarland

Det er noe i NTNUI som heter "Tindergruppa", og jeg tror alltid det står "Tindergruppa".

@nerdebriller

Har så skitne briller at jeg er redd genseren min blir-flekkete hvis jeg pusser de. Samtidig er det en fordel å kunne se tavlen. #dilemmas

@ingriid

Studentlekene 2015

En oppsummering av Norges største
idrettsarrangement for studenter.

TEKST: Ingrid Domben og Daniel Nylend
FOTO: Hans Fredrik Sunde, Eivind Sandodden Kise,
Odin Drønen, Eirik Åsheim, Hildur Agustsdóttir, Katinka Goffin

SAMHOLD GJENNOM IDRETT: Studentlekene samlet idrettsglade studenter fra hele landet.

Overarmsbrudd, sier en av lagkameratene. En ambulanse og en hel del helsepersonell fyker av sted med en gutt på bære. Armen stikker rett i været og er godt innpakket i støtteutstyr. Ved første øyekast kan det se ut som om Dødens Dal lever opp til sitt navn. Tydeligvis er ikke enorme skulderbeskyttelser nok til å redde spillerne i de hardeste taklingene. I solsteiken er det klart for kampen mellom NTNUI Nidaros Domers og BI Cleavers, to av Trondheims amerikansk fotball-lag. På banen osrer det av testosteron. Som singel, heterofil jente som ikke kan reglene er dette alfa omega. Til og med BI-guttene viser seg å være ganske macho. Det brøles og takles, langt utover sidelinja, og høy raping fra innbytterne runger over hele banen.

STRATEGI. I jakten på hva som faktisk foregår der ute er tilskueren Fredrik Hanserud behjelpelig med å forklare reglene. Han har tidligere vært aktiv spiller, men på grunn av skade må han nøye seg

med å se på. I denne idretten handler det ikke bare om å meie hverandre i bakken. – Det er litt som et sjakkspill, der det meste handler om taktikk. Det handler om å bevege seg slik at man hele tiden kan få ballen fremover, og tilslutt over målstreken. I pausene før ballen kastes, planlegger de hva den neste strategien skal være, forklarer han.

PAUSEFOTBALL. Det er her mangelen på øl-reklamer og Katy Perry gjør seg bemerket. Det er en idrett laget for reklamepauser, rett og slett. Om du har sett Super Bowl vil du forstå betydningen. Der er det faktisk bare seks prosent av tiden som brukes til ballspill, mens resten av tiden fylles av reklame og selebre pauseinnslag. Men det er ikke kjedelig, langt i fra. Etter innføringen bikker opplevelsen over fra fokuset på den tydelig maskuline atmosfæren, til å finne sporten svært underholdende. Noen spansk eller italiensk åpning finnes derimot ikke, men lagene har på forhånd innøvd ulike taktikker

Som singel, heterofil jente som ikke kan reglene er dette alfa omega

for hvordan de skal lure motstanderlaget. Kampen ender med knusende seier til Domers, på 45-6.

SVETTE BALLER. I inngangen til Rosenborg-hallen står valget mellom å ta av seg skoene eller å ta på blåsokker. For de som ikke er kjent med sporten futsal er kanskje den enkleste sammenligningen den velkjente hjørnefotballen fra gymtimene. Benkene er derimot erstattet av håndballmål og innkast er byttet ut med innspark. En hurtig og teknisk idrett med hyppig innbytting av spillere. Kravet om god kondisjon blir bekreftet av svettelukten som slår en på vei opp trappa til tribunen.

Det er ikke bare futsal som drar publikums oppmerksomhet. Smarttelefonene er dratt fram, og bilder av Petter Northug og resultatlister direkte fra Ski-VM i Falun er ikke til å unngå. Høyt idrett-sengasjement under Studentlekene 2015 med andre ord.

Klubben Energi FK fra studieretningen Energi og Miljø, har tatt seg en velfortjent pause mellom kampene. På spørsmål om hva som er det beste med å være med på Studentlekene er det tydelig at det ikke bare er idretten som står i fokus. Prisrabatt på G-sport og gratis inngang på Studio 26 kommer også godt med for fattige studenter.

SPEKTRUM. Neste stopp: Trondheim Spektrum, for å overvære de første bordtenniskampene. Inngangshallen myldrer av deltakere i full oppvarming og angsten for å bli truffet av en kanonkule melder seg. Den store skriften på veggen om at ballspill ikke er tillatt i myldreområdet blir krafig ignorert. Alt fra mindre lacrosseballer til de noe tyngre

håndballene fyker gjennom rommet. Nede i kjelleren kan en puste lettet ut ved synet av små, hvite baller. Bordtennis er tilsynelatende en idrett med lite skadeomfang. Kjapt utpekes en av storfavorittene før dagens kamper. Han har på seg fotballdrakt med «Ibrahimovic», og en hårknote som minner mistenkelig mye om nevnte fotballspillers frisyre.

LYNSPORT. Bordtennissens Zlatan, også kjent som Rickard Tällberg, er 1.divisjonsspiller og ikke overraskende også svensk.

– Bordtennis er en idrett med høyt fokus og små marginer. Det er faktisk verdens raskeste ballsport, forteller han.

I hele rommet høres gjenlyden av pingpong-baller som spretter over nettene i høy hastighet. Selv har jeg et tradisjonelt forhold til idretten i form av bordtennis på ungdomsklubben og i leiligheten til venner. Hos sistnevnte hadde det til og med dobbel funksjon som spisebord.

– De fleste har spilt bordtennis før. Det er en

Bordtennis er en idrett med høyt fokus og små marginer

RICKARD TÄLLBERG
1.divisjonsspiller i bordtennis

sport for alle pleier jeg å si, forteller ping pong-Zlatan.

Han kan forøvrig fortelle at det å mestre bordtennis ikke gir noen betydelige fordeler i beerpong.

Årets reinkarnasjon av de årlige Studentlekene i Norge har vært en suksess fra arrangørenes side med rekordmange deltakere og vel gjennomførte øvelser. De 250 studentene som fikk i stand lekene fortjener honnør for strålende arbeid. **UD**

HARDT FOR SEG: Dramatikk på alle arenaer da Studentlekene 2015 gikk av stabelen.

Lekenes ildsjeler

Åpningsseremonisjef Vilde Johannessen og påmeldingsansvarlig Erik Frøseth har begge gjort seg bemerket hos styret i Studentlekene 2015 og de har lagt ned utallige timer for å skape idrettsglede for flest mulig.

ÅPNINGSSEREMONISJEFEN Vilde Johannessen er 21 år gammel, spiller tennis og er psykologistudent. I 2014 var hun med som deltaker i Bergen Challenge, og synes konseptet var spennende.

— Jeg tenkte at om jeg skal jobbe frivillig, så er et slikt arrangement en av tingene jeg vil hjelpe til med.

Hun søkte til Studentlekene 2015, og fikk vervet som åpningsseremonisjef. Den siste tiden har det gått med mye arbeid og energi til planlegging av åpningsseremonien, men også til annet.

— Jeg liker veldig godt å hjelpe til på arrangementer, men det ender fort med at jeg tar på meg mer enn det stillingen min egentlig krever. Jeg er litt stolt over at jeg aldri har sagt nei til utfordringer, og at jeg har tatt oppgavene på strak arm, selv når det er noe jeg egentlig ikke har erfaring med.

Det er nok nettopp dette som har gjort at Johannessen har utmerket seg med stor innsats og sjel i sitt arbeid.

— Jeg synes det er utrolig hyggelig at folk setter pris på de oppgavene jeg har gjort. Jeg er veldig takknemlig for det, sier hun.

DEDIKERTE: Vilde Johannessen og Erik Frøseth er begge pekt ut som ildsjeler av Studentlekenes styre.

PÅMELDINGSANSVARLIG Erik Frøseth er 25 år gammel, driver med orientering og er informatikkstudent. For hans del startet arbeidet i Studentlekene tilfeldig.

— Jeg har en kamerat som var med i webgruppa fra starten av. De trengte en fyr til, og spurte meg. Jeg er glad i både idrett og datamaskiner, så da ble jeg bare med, forteller Frøseth.

I tillegg til å være med på å utvikle påmeldings-systemer og websider, har hans jobb bestått i å besvare alle spørsmålene fra deltakere om påmelding.

— Ofte har det vært spørsmål om hvor mange og hvem som er påmeldt. Alle de spørsmålene er det jeg som har besvart, forteller han.

I perioden rett før påmeldingen startet, og like før fristen gikk ut, arbeidet Frøseth stort sett døgnet rundt. Det er nok nettopp derfor han har blitt pekt på som en ildsjel av styret i Studentlekene.

— Jeg ble veldig overrasket. Jeg synes at alle er like viktige, så jeg tror det er litt flaks at jeg ble pekt ut, sier han. **UD**

AMERIKANSK FOTBALL

- Damer**
- 1. NTNUI Nidaros Domers
 - 2. NHHI Amerikansk Fotball
 - 3. BI Cleavers

BADMINTON

- Herrer singel**
- 1. Petter Svendsen
 - 2. Ole Andreas Hansen
 - 3. Tore Nymoen
- Damer singel**
- 1. Heidi Larsson Kleveland
 - 2. Kathrine Sellevoll

ROING

- Herrer 2000 meter**
- 1. Petter Tufte
 - 2. Lars Skjærpe Midttun
 - 3. Eirik Lindstad
- Damer 2000 meter**
- 1. Ingrid Bye Løkken
 - 2. Anette Klepppestø
 - 3. Anna Ulvensøen

LACROSSE

- Damer**
- 1. GSI Grizzly Cubs
 - 2. NTNUI 1
 - 3. HiOA Queens Lacrosse
- Herrer**
- 1. BI Ciefs
 - 2. NTNUI 1
 - 3. HiOA Kings Lacrosse

INNEBANDY

- Damer**
- 1. NTNUI D1
 - 2. BSI Damer
 - 3. OSI
- Herrer**
- 1. SBIOA
 - 2. NTNUI H1
 - 3. NTNUI H2

SVØMMING

- 100m Individuell Medley, damer:**
- 1. Ingvild Snildal BSI
 - 2. Trine Lene A. Olsen NTNUI
 - 3. Terese Langlo BSI
- 100m Individuell Medley, herrer:**
- 1. Henning Kaland NTNUI
 - 2. Simen Dale BSI
 - 3. Christian Christiansen Volda Studentidrettslag
- 4x50m Fri stafett, damer:**
- 1. BSI D1
 - 2. Super NTNUI
 - 3. Duper NTNUI
- 4x50m Fri stafett, herrer:**
- 1. Super NTNUI
 - 2. BSI H1
 - 3. Duper NTNUI

Resultater Studentlekene 2015

FUTSAL

- Damer**
- 1. NTNUI Futsal
 - 2. NTNUI Damelag
 - 3. NHHI Fo

RUGBY

- Damer**
- 1. NTNUI 1
 - 2. NMBUI Traktor
- Herrer**
- 1. NTNUI 1
 - 2. Trondheim Barbarians

BASKETBALL

- Damer**
- 1. Shakers
 - 2. NTNUI Chickens
- Herrer**
- 1. NTNUI Nerds
 - 2. HiM

VOLLEYBALL

- Damer**
- 1. NTNUI D1
 - 2. Valkyrien D1
 - 3. NTNUI 2
- Herrer**
- 1. NTNUI Elite
 - 2. TSI Volleyball
 - 3. NTNUI Dragons

SL-TRIPPELEN

- Damer**
- 1. Anna Ulvensøen NTNUI
 - 2. Marit Vala NTNUI
 - 3. Kristin Antonsen NTNUI
 - 3. Anette Klepppestø NTNUI
 - 3. Marta Ulvensøen NTNUI
 - 3. Ingrid Berge NTNUI
- Herrer**
- 1. Kristian Joten Andersen NTNUI
 - 2. Rasmus Rørholt Theisen NTNUI
 - 3. Brynjar Larssen Bakken NTNUI

ORIENTERING

- Damer**
- 1. Kristine Fjellanger NTNUI
 - 2. Laura Ramstein NTNUI
 - 3. Toril Nes NTNUI
- Herrer**
- 1. Rasmus Rørholt Theisen NTNUI
 - 2. Eirik Kamstrup Hovind NTNUI
 - 3. Brynjar Larssen Bakken NTNUI

TENNIS

- Damer**
- 1. Marianne Delp
 - 2. Birgitte Taugbøl Kragset
- Herrer**
- 1. Isak Støre
 - 2. Erik Bogen

HÅNDBALL

- Damer**
- 1. Janus hi-ha-hooers
 - 2. OSI Damer 1
 - 3. NTNUI fireball
- Herrer**
- 1. NTNUI #Emneknagg
 - 2. NHHI
 - 3. NTNUI H1

LANGRENN

- Sprint damer**
- 1. Oda Hammersnes Pedersen HiSSI
 - 2. Martine Ranum Lehn NTNUI
 - 3. Audhild Bakken Rognstad NTNUI
- Sprint herrer**
- 1. Sindre Selvig NTNUI
 - 2. Henrik Struksnæs Janus IF
 - 3. Erlend Nydal NTNUI
- Langdistanse 30 kilometer damer**
- 1. Marit Vala NTNUI
 - 2. Ingeranne Strøm Nakstad NTNUI
 - 3. Kristin Antonsen NTNUI
- Langdistanse 50 kilometer herrer**
- 1. Espen Aronsveen NTNUI
 - 2. Vegard Antonsen NTNUI
 - 3. Erlend Nydal NTNUI

D Se hele resultatlisten fra Studentlekene på dusken.no

Karrierekickstarteren

Som frivillig på Samfundet oppdaget Mari Garås Monsson hvor gøy det var med radio. Nå er hun programleder for Urørtfinalen for femte år på rad.

TEKST: **Tonje Jacobsen** FOTO: **Nadia Caroline Andersen**

De jeg studerte med brukte å si «Åja jøss, kommer du på skolen? Du er vel bare på Samfundet?» Og ja, jeg var jo det. Forberedelsene til årets Urørt-finale er i full gang på Samfundet, og huset yrer av liv. Sånn sett har lite forandret seg fra den tiden Mari Garås Monsson tilbrakte dagene her i stedet for på lesesalen. I sitt verv i studentradioen kunne hun kombinere sin interesse for musikk og journalistikk. Det viste seg å falle i smak, og i dag jobber hun som programleder for Urørt på P3.

UBESLUTTSSOM STUDENT. Et ønske om å prøve ut mange forskjellige ting gjorde at Mari i løpet av sin studietid tok mange ulike emner innenfor fag som medievitenskap og nordisk. Lektorutdannelse var hun også innom. Men noen bachelorgrad ble det ikke.

— Jeg var veldig ubeslutsom på skolen, men så var jeg så veldig engasjert i alt jeg gjorde på Samfundet. Det ble en sånn boble som jeg tror mange som engasjerer seg her har lett for å havne i. Det virka så mye mer meningsfullt enn å sitte og ta noen fag som jeg hadde sånn halvveis motivasjon for å ta.

Mari har tatt seg pause fra finaleforberedelsene, og kommer for å møte oss i Daglighallen. Ved synet av fotografen løper hun for å hente leppestiften før hun er klar. Stresset som utspiller seg på resten av huset påvirker henne tilsynelatende ikke. Hun innrømmer likevel at det er godt med avbrekk fra manuspugging og andre forberedelser. Vi snakker om veien fra Samfundet-verv til NRK-jobb.

— Jeg begynte etter hvert å skjønnere at NRK rekrutterer en del fra studentmedier, så jeg tenkte at jeg kunne i hvert fall prøve å gjøre en skikkelig innsats her og se om det kunne åpne opp en mulighet. Så det var heldig for min del at det plutselig gjorde det.

Det begynte som et sommervikariat, men er nå blitt et fem år langt eventyr. Mari har gjennom Urørt vært med på å løfte fram utallige nye norske artister. Siden den gang har Urørt utviklet seg til å bli et viden kjent konsept med en sentral rolle i norsk musikkbransje. Hun føler seg utrolig heldig som får jobbe med dette.

— Man blir veldig engasjert og glad i denne jobben, sier hun og smiler bredt.

ENTUSIAST. Interessen for musikk gjorde at hun endte opp i radio. Glede og engasjement skinner gjen-

nom når hun prater, og etterlater ingen tvil om at dette er noe Mari brenner for.

Mari vokste opp i Kongsberg, og forteller at de hørte mye på musikk i hjemmet. Interessen for musikk fikk Mari tidlig. Hun forteller om barndomsårene i korps, om utforskning av musikk i ungdomsårene, om påvirkningen fra broren, om platekjøp og festivalminner. Med mange fine opplevelser knyttet til musikken,

Man kan ikke lene seg tilbake og tenke at det vil ordne seg av seg selv

er det likevel en spesiell konsert som har betydd ekstra mye for henne.

— Da jeg reiste på backpacking før studiene, fikk jeg en Ipod som en kompis hadde fylt med musikk som han forsikret meg om at ville gjøre turen bra. Et av bandene der var Arcade Fire, og jeg hørte mye på dem hele turen.

Året etter, da hun begynte å studere i Trondheim, holdt Arcade Fire konsert i Oslo. Hun hadde utviklet et sterkt bånd til musikken deres, og beskriver konserten som altoppslukende. Allerede på bussturen hjem søkte hun på stilling som musikkredaktør i studentradioen.

— Jeg skjønte hvor mye jeg elska det, liksom. Og det var på en måte her jeg startet veien mot den tilværelsen og jobben jeg har nå.

RØRT AV URØRT. Som femtenåring virret hun rundt på Quartfestivalen og lot seg oppsluke av alle konsertene. I dag har Urørt-redaksjonen mulighet til å velge ut band som skal opptre på Urørtscenen på noen av Norges største festivaler. Det er litt sprøtt, synes hun. Programlederen kan stå foran en scene og vite at det er delvis hennes fortjeneste at bandet har fått muligheten til å opptre. Sånt blir man stolt av.

— Jeg har stått og grått på konserter med Urørtartister og hatt mange fine opplevelser. Det er mange fine øyeblikk som gjør at man blir stolt.

MARI GARÅS MONSSON

- Født i Kongsberg i 1986, og flyttet til Trondheim for å studere for litt over 8 år siden
- Studerte forskjellige fag fra medievitenskap, nordisk og lektor. Fullførte aldri en bachelorgrad, men har kombinert sett flere studiepoeng enn en bachelor utgjør.

- Fikk sommerjobb i NRK i 2009 og fast stilling i 2010. Siden den gang har hun jobbet som programleder for radio-programmet Urørt.

- Urørt er et musikkprogram som spiller musikken til nye og uetablerte norske band og artister. Urørt ble lansert i 2000.

.....

FIRE KORTE

- Honnør til folka bak Feminalen! En svært viktig festival som jeg gleder meg til å følge videre.

- Refs for vaklende miljøprofil i Trondheim, spesielt med tanke på Østbyen og miljøgata.

- Har ingen favorittartist, men har en langvarig og gammel kjærlighet for New Order, Fleetwood Mac og Arcade Fire.

- Liker Trondheim for den høye trivselsfaktoren. Mener det er en passe stor by med godt kuturtilbud og fine omgivelser.

RØRT: Mari Monsson har grått under konserter med Urørtartister

Historien til programmet er også noe å være stolt over. Urørt kan anses som begynnelsen på karrieren til mange av Norges største artister. Blant artistene kongsbergjenta har jobbet med gjennom Urørt er Team Me, Kvelertak og Honningbarna.

— Jeg merker at jeg får et veldig personlig forhold til alle bandene vi jobber med, men det gjør det veldig meningsfullt å jobbe med dette når man ser at man kan være med på å kickstarte en karriere for noen som fortjener det.

KJØNNSBALANSE. I forbindelse med musikkfestivalen Feminalen, som ønsker å sette fokus på kvinner i musikkbransjen, har Monsson i løpet av det siste året deltatt i ulike paneldebatter om kjønnsbalansen i musikkbransjen.

— Selv har jeg ikke følt at min kompetanse har blitt betvilt på grunn kjønnnet mitt. Men rent tallmessig er det mange færre kvinner enn menn i bransjen, og jeg synes det mangler en bevisstgjøring. Prosessen som har blitt satt i gang med denne debatten mener jeg er veldig sunn. Jeg tror det er viktig at festivalbookere og andre som jobber med musikk blir mer bevisste på kjønnsfordelingen.

Monsson mener det er viktig med forbilder som viser de kommende generasjonene at man må tørre å satse, uavhengig av kjønn. Hun ønsker at Urørt

skal være med på å skape disse forbildene.

— I tillegg til at vi prøver å være bevisste på variasjon i sjanger og bosted, tenker vi helt klar over kjønnsfordelingen blant bandene vi velger å eksponere. I år har tre av fem Urørt-finalister kvinnelig frontvokalist, og det synes vi er kult.

Selv om det er satt fokus på temaet den siste tiden mener Monsson det er viktig å fortsette arbeidet.

Man blir veldig engasjert og glad i denne jobben

— Man kan ikke lene seg tilbake og tenke at det vil ordne seg av seg selv. Jeg tror vi trenger flere konkrete mål. Også må vi fortsette å prate om det og gå ting etter i sømmene for å se om man er flinke til å følge opp det som blir sagt.

SULTEN. Mari har nå hatt fast stilling i Urørt i fem år. Til tross for at hun utvilsomt stortrives i jobben, tenker hun noen ganger på å gjøre noe annet.

— Men jeg vet ikke hva. Jeg må nok begynne å tenke på noe annet etter hvert, selv om jeg godt kan jobbe med Urørt en stund til. Det er ett eller annet eget med Urørt-konseptet, man får så innmari nært forhold til det, sier den sprudlende 28-åringen.

Drømmen er å fortsette å jobbe med musikk. Hun savner et musikkprogram på tv, og kunne godt tenke seg å gjøre noe med det. Å ha mulighet til å løfte fram ny musikk er et ansvar hun tar på alvor.

— Vi prøver jo å velge band ut fra vår egen magefølelse, hva vi liker og hva vi tror kommer til å gjøre det bra. Så det er jo et stort ansvar, men det er kjempegøy. Man kan liksom ikke sitte og tenke «samme for meg hva vi velger».

Urørt ønsker å løfte opp og fram utypiske artister og band. For henne er det er viktig for å skape bredde i det norske musikkmarkedet, og hennes engasjement for musikken er derfor viktig.

— Man må liksom være sulten da, for å jobbe med det her. **UD**

«Ingen kommentar»

TEKST: Daniel Paul Johansen Guanio ILLUSTRASJON: Katrine Gunnulfsen

DET ER YOUTUBE-KLOVNNEN Pewdiepie som startet det hele. Noe- og tjuetåringeren håver inn millioner på å overdramatisere egne reaksjoner mens han spiller dataspill, kringkastet til flere hundre millioner faste abonnenter. Og kidsa elsker det. Det handler ikke lenger om å spille for spillings skyld. Det handler om å observere andre som spiller. Det er ikke spillet som er viktig, men spillerens kommentarer til spillet. Ta NRK-serien «Sofa»: Her har du en serie som handler om et knippe vennegjenger, familier og vennepar som sitter og ser på diverse tv-programmer mens de kommenterer det som skjer. Punktum.

I «SOFA» HAR DE faktisk dratt den så langt at fortellerstemmen kommenterer kommentarene til hovedpersonene. I tillegg kommenterer selve tv-programmet (som *de* sitter og ser på). Ikke bare er det «sykt meta», det er også bare «sykt». Vi er midt oppi en underholdningstrend som indirekte frarøver oss en grunnleggende demo-

kratisk rettighet - rettigheten til å kommentere våre egne tv-programmer (Gud være med oss). Det er som om våre egne tanker og følelser om det som skjer på tv-skjermen ikke er relevante lenger, men snarere må serveres og trækkes ned den kollektive halsen til brekningsrefleksen vender snuten mot nye horisonter. Har bilringene grodd oss helt opp til øra? Har vi mistet evnen til å formulere en egen mening om populærkulturen som vi så hemningsløst frårter i?

KANSKJE HAR DET allerede skjedd. Kanskje sitter det et stadig voksende antall nettbrukere der ute som heller leser *kommentarene* på saken enn selve saken, mens nervebanene i hjernen deres sakte men sikkert omstruktureres. Etter en stund er ikke synapsene deres i stand til å danne nye forbindelser, og de blir avhengig av å lese andre brukeres kommentarer for å kunne bestemme seg om forrige episode av «Parks and Recreation» var morsom eller ikke (det var den, værsgod). Glem Wachowski-fiksfakseriet, glem Cormack McCarthy. Det er dette som er dystopien. For vet dere hva?

DEN STØRSTE TRAGEDIEN kommer ikke til å være hungersnød, atomeksplosjoner eller epidemier. Den kommer ikke til å være hellig krig eller feilprogrammerte drapsroboter. Den største tragedien kommer til å være at vi ikke helt vet hva vi skal mene om verdens undergang før noen livestrømmer ruinene av det som engang var, for så å kommentere hvor «jævlig døllt» det har blitt. Forhåpentligvis slipper de å overdramatisere.

FOTO: fotosamfundet.no

LUNSJ MED LAMA: Mens resten av gjengen stresset med å få arrangementet til å gå knirkefritt, spiste Tonje Nerby mat med Dalai Lama.

Å lande en Lama

Verken «Ole», skjult nummer eller mulig hacking hindret Dalai Lama i å komme tilbake til ISFiT.

TEKST: Kristian Gisvold FOTO: Odin Drønen

Klokken er 13.25, 9. februar. Tibets åndelige leder, den fjortende reinkarnasjonen av Dalai Lama, blir støttet opp på scenen av ISFiT-president Marius Jones og konferansier Fredrik Græsvik. Da den for anledningen luekledd 79-åringen blir støttet av scenen igjen, omtrent to timer senere, markerer det slutten på en prosess som har pågått i nesten et år.

INSPIRERENDE. I løpet av de knappe to timene Dalai Lama var på scenen rakk han både å sjarmere studenter og å kommandere korrespondenter. Men selv om han hadde mye å si var han langt ifra den eneste kandidaten.

— Vi inviterte sykt mange mennesker. Vi var blant annet i kontakt med Michelle Obama. Vi vurderte også Angelina Jolie, til og med Putin, så vi hadde et veldig bredt utvalg av folk vi vurderte, for-

teller nestleder Kari Hurum i debattmøtegjengen i ISFiT.

— Vi inviterte Dalai Lama fordi han kunne holde et menneskekjørt, inspirerende og også filosofisk møte. Dessuten har han vært her før, så han visste hva ISFiT handlet om, legger leder Tonje Nerby til.

EN GRANDE INVITASJON. Den første kontakten ble tatt i mai 2014.

— Det passet rett og slett veldig bra å levere en invitasjon da han var i Norge i mai 2014, forteller Nerby.

Hun fikk Venstre-leder Trine Skei Grande til å overlevere en invitasjon til Dalai Lama.

— Jeg sendte Skei Grande en melding og lurte på om hun kunne invitere ham på vegne av ISFiT da hun møtte ham, forteller Nerby.

— Trine er jo tidligere ISFiT-dame, skyter Hurum inn.

Jeg satt stort sett bare og spiste kake med Dalai Lama, jeg

TONJE NERBY
Leder debattmøte

— Ja, det visste jeg jo ikke da. Jeg satte i gang med å fortelle om hvor bra og viktig ISFiT var og hun svarte at det visste hun jo, siden hun hadde vært med å starte festivalen, forteller Nerby leende.

Dalai Lama svarte kontant ja. Likevel kunne ikke debattmøtegjengen slippe jubelen løs helt enda.

— Det var på en måte ikke en booking likevel. Vi måtte gjennom den formelle prosessen. Det kan late til at det ikke bare er han som bestemmer hvor han skal dra. Så da måtte vi sende invitasjonen gjennom de riktige kanalene, forteller Nerby.

UKJENT NUMMER. De riktige kanalene ble i dette tilfellet funnet ved hjelp av Sametinget. Sametinget jobbet også med å invitere Dalai Lama til Norge, og hadde kommet litt lenger i prosessen.

— Vi fikk vite hvem de hadde snakket med slik at vi sendte invitasjoner til de riktige folkene. Da fikk vi også vite at vi burde søke ganske raskt, forteller Nerby.

Og Tibetkontoret svarte kjapt. Veldig kjapt.

— Det var utrolig mye jobb før det, så da vi endelig fikk sendt avgårde invitasjonen tenkte vi at vi kunne puste ut og slappe av litt, for vi trodde jo de ville bruke lang tid på å svare, forteller Nerby.

Dagen etter tok Tibetkontoret kontakt. Hun var på jobb i hjemmesykepleien da telefonen ringte. Der sto det ukjent nummer, så hun la på. Telefonen fortsatte å ringe og hun fortsatte å legge på. Litt senere fikk hun en telefon fra en i gjengen. Tibetkontoret i London hadde sendt en epost hvor de informerte om at de gjerne ville hun skulle svare, slik at de kunne si offisielt ja.

— Jeg sendte en epost og spurte om de kunne ringe meg litt senere da jeg var ferdig på jobb. De må ha misforstått, for de ringte meg med en gang. Det var lenge siden jeg hadde snakket engelsk, så jeg var veldig nervøs. Det var også litt vanskelig å forstå engelsken til representanten, men det gikk bra, forteller Nerby.

PROSESSEN. Etter at Dalai Lama offisielt hadde akseptert invitasjonen begynte arbeidet på ordentlig. Først skulle reiseruten bli bestemt. Hver måned er han 20 dager hjemme og ti på reise. Det er de forskjellige Tibetkontorene rundt omkring i verden som har ansvaret for «sine» områder når han kommer dit.

— Dette var en reise i Nord-Europa med en svipp-tur innom USA. Først prøvde vi å få til noe sammen med Sametinget, men det ble litt vanskelig å komme seg dit. Det var tidspunkt hvor jeg satt å ringte rundt å forhørte meg om den raskeste reiseruten fra Trondheim til Karasjok, sier Tonje Nerby.

Å SETTE EN DATO. Den korteste veien nordover var lang.

— Det var mange timer, sykt mange timer. For de ville nemlig kjøre nordover, så det ble vanskelig, forteller Nerby.

Sametinget forsvant dermed fra prosessen for denne gang.

— Det fortalte oss at et ja ikke nødvendigvis betydde ja. Så i sommer jobbet vi veldig mye med å sette en dato. På et tidspunkt skulle han være her fire dager på slutten av festivalen, så skulle han plutselig komme midt i festivalen. Det ble mye fram og tilbake. Festivalen måtte til en viss grad tilpasses dette besøket, forteller Nerby.

Den endelige datoen ble spikret rundt en uke før immatrikuleringen i fjor høst. Endelig kunne de annonsere bookingen.

KRAVENE. Siden Dalai Lama-besøket ville ta såpass mye av tiden til de i debattmøtegjengen, og de hadde andre arbeidsoppgaver i tillegg, ble en egen Dalai Lama-gruppe opprettet. Den besto, i tillegg til Hurum og Nerby, av Fridtjof Klareng Dale, Silje Bjordal, Mikael Ørjasæter og Ingvild Haukeland. De fire hadde ansvaret for henholdsvis sikkerhet, økonomi, arena og hotell.

Et par dager før annonseringen kom lista. Et fire siders dokument kalt «Guidelines for His Holiness the Dalai Lama's visit».

— Det var veldig liten skrift, og veldig mye å forholde seg til. Det var krav til sikkerhet, krav til hotell, krav til scenen. Det var krav til det meste, forteller Hurum.

Likevel var ingen av kravene spesielt ekstravagante.

Vi vurderte til og med Putin

KARI HURUM,
Nestleder debattmøte

— Han er ingen diva på tur. Det var ingen raider han kom med, presiserer Hurum.

Flere av kravene handlet om sikkerheten rundt besøket.

— Vi har sett på de fleste suiteene i Trondheim. Der måtte vi måle for eksempel hvor langt det var til nærmeste bøttekott. Og hvor langt det var til heisen. Så vi har sagt nei til en del hotellsjefer fordi det var for kort avstand fra suiten til bøttekottet, forteller Hurum.

Dette ble spesielt utfordrende fordi de ikke kunne avsløre hvem som skulle bo i suiten de undersøkte.

— Det var ett hotell som virkelig ikke tok oss seriøst, fordi jeg kommer der, ikke iført businessklær, og informerte om at det kom en viktig gjest en gang i februar. Da jeg heller ikke kunne si hvem vi var endte det med at hotellsjefen til slutt ble irritert og spurte om vi skulle se på hovedsuiten bare for å feste, forteller Hurum lattermildt.

Selv om dokumentet med krav virket skummelt i starten ble det etter hvert en kjærkommen veileder.

— Det ga oss et veldig godt utgangspunkt for å finne ut hvilke ansvarsområder vi trengte i forbindelse med besøket. Det er viktig å huske at vi var amatører, så vi hadde aldri klart å komme på alt som måtte bli tatt hensyn til selv.

«PER». Den tidligere fredsprisvinneren har sine motstandere, så det var veldig viktig å holde detal-

MYKE HENDER: Dalai Lama tok seg tid til å hilse på flere av de ISFiT-frivillige, deriblant Ingvild Haukeland. Hun bekreftet at han hadde myke hender.

FOTO: foto.samfundet.no

jene rundt arrangementet så hemmelige som mulig. Dalai Lama fikk kodenavnet «Per».

— Vi brukte ikke navnet hans i epost før de siste to-tre ukene før besøket, forteller arena-ansvarlig, Mikael Ørjasæter.

Festivalen mottok verken press eller trusler, men noen hevder at de opplevde enkelte merkelige situasjoner.

— Noen mente at de mistet kontakt med epost-kontoen sin rett etter de hadde skrevet navnet hans, forteller sikkerhetsansvarlig Fridtjof Klareng Dale, men understreker at han tror det kun var paranoia.

— Det var nok gøy å tenke tanken: «Shit, nå har jeg blitt hacket».

LAMADRAMA. Da Dalai Lama besøkte Norge i fjor mai ble han møtt av protester. Denne gangen hadde det, fordi demonstrantene ikke visste hvor arrangementet skulle være, blitt levert inn tre søknader om å demonstrere. De ble trukket tilbake bare dager før han kom.

— Veggen inn til konferansesalen er ikke så veldig tykk, så det ville ha forstyrret veldig hvis demonstranter hadde stått utenfor med megafoner. Heldigvis ble søknaden trukket tilbake, uten at noen av oss egentlig vet hvorfor, forteller Ørjasæter.

Det kan spekuleres i om grunnen kan være at festivalen er drevet av og for studenter, og det derfor ville gitt dårlig PR å ødelegge arrangementet. Spesielt baksiden av hotellet var en grunn til bekymring.

Det var nok gøy å tenke tanken: «Shit, nå har jeg blitt hacket»

FRIDTJOF KLARENG DALE
Sikkerhetsansvarlig

Tomten mellom Pirbadet og hotellet hadde flere forskjellige eiere, i tillegg måtte brannvesen, politi og kommune kontaktes før de eventuelt fikk reservert den. Dette løste seg raskt da kom i kontakt med de rette menneskene.

— Det var nok mye som kunne ha blitt ordnet lettere enn hvordan vi gjorde det. Vi tok nok noen omveier, sier Ørjasæter.

Et annet aspekt var det prinsipielle. — Det var et poeng at vi ikke kunne krenke demonstranternes ytringsfrihet. Spesielt på åpne og offentlige plasser. De måtte gjerne demonstrere, vi ønsket bare ikke at det skulle ødelegge vårt møte, forteller sikkerhetsansvarlig, Fridtjof Dale.

«OLE» FORSINKET «PER». Demonstrasjonene uteble og arrangementet gikk knirkefritt. Perfekt, faktisk, skal vi tro de ansvarlige.

— Jeg vet ikke hvor mange forskjellige aktører

som jobbet samtidig den dagen. Men vi i debattmøtejengen var delt opp i fire forskjellige team. Team Per hadde ansvaret for Dalai Lama, team venue hadde ansvaret for alt det tekniske, team sikkerhet hadde ansvaret for sikkerheten og team hotell hadde ansvaret for mottakelse og kommunikasjon med de buddhistiske organisasjonene, forteller Nerby.

I tillegg var arrangementteggjengen mannsterke til stede. Sikkerheten skulle også koordineres, så sikkerhetsansvarlig Dale løp rundt med PST og securitas på ørene.

— Det var mange baller i luften, og det er sykt at de landet der de skulle, forteller Nerby.

Selv hadde hun det ganske greit. Hun hadde ansvaret for hovedpersonen selv.

— Jeg satt stort sett bare og spiste kake med Dalai Lama, jeg. Ikke hadde jeg intercom heller, så jeg slapp å høre alt stresset.

Og stress ble det. Flyet til Dalai Lama ble en halv time forsinket på grunn av stormen «Ole». Arbeidsdagen hans varer kun til halv fire, uansett hva, så forsinkelser ville gått utover møtetiden. Publikum måtte også være inn i lokalet til riktig tid, fordi lobbyen måtte være helt tom da Dalai Lama skulle gå igjennom den. Noe som viste seg å ikke bli et problem i det hele tatt.

— Det sykeste med den dagen er at det gikk knirkefritt. Det gikk helt perfekt. Den største krisen jeg var innblandet i var da vi skulle spise lunsj og han ombestemte seg i siste sekund fra å skulle spise ale-

Mye kunne nok ha blitt ordnet lettere enn hvordan vi gjorde det

MIKAEL ØRJASÆTER
Venueansvarlig

ne til å skulle spise med arrangørene, ellers gikk det fint, forteller Nerby.

FALSK VEKTER. Litt spenning ble det likevel.

— Vi fikk beskjed fra politiet om at det var observert en person med et falskt securitas-skilt i sentrum som gikk i retning hotellet. Da var det plutselig veldig mange som var på alerten. Da var det ti minutter hvor vi fryktet at «nå skjer det noe», men det skjedde jo ingenting. Så kom det en beskjed om at saken var løst. Vi har ikke fått vite hva som skjedde, men det ble ikke noe dramatisk her, forteller Fridtjof Klareng Dale.

En hendelse under selve møtet fikk også fart på vaktene.

— Da Dalai Lama plutselig nøs. Det var ganske gøy, for da fikk vi plutselig se hvor mange vakter som faktisk var til stede, forteller Dale.

Nysen var så høyt og skarpt inn i mikrofonen at folk skvatt til.

— Da så vi sikkerhetsvaktene bevege seg synkront i mønster i noen sekunder før de innså at det var et nys. Det var litt morsomt, for det kom så plutselig, sier Dale.

Møtet gikk som det skulle, og Dalai Lama ble geleidet tilbake til suiten sin like før halv fire. Ikledd strikkellue og votter med ISFiT-logoen. Møtet var en suksess. Både Nerby og Hurum er påpasselig med å understreke at dette aldri hadde gått uten innsatsen

DELEGERING: Arbeidet med å få Dalai Lama til festivalen var så omfattende at styret i debattmøtejengen fikk hvert sitt fokusområde.

til alle de andre frivillige i festivalen.

— Det var mange flere enn oss i debattmøtejengen som jobbet med dette, og vi hadde aldri klart å gjennomføre dette arrangementet uten dem, skryter Nerby.

Prosessten var heller ikke bare en dans på roser.

— Under en slik prosess lærer man at man klarer ganske mye mer enn man tror. Det har vært perioder jeg har vært så sliten at jeg har grått meg i søvn. Likevel så sluttet jeg ikke, for det vi har gjort

har vært så fett. Akkurat det er en ny opplevelse for meg, forteller Kari Hurum.

— Jeg hadde ikke så mye peiling på hva det innebar å være debattmøtesjef da jeg tok på meg vervet. Og det innebar litt mer enn hva jeg trodde. Men jeg skal innrømme at hvis jeg hadde fått tilbudet om å gjøre det igjen, måtte jeg ha tenkt meg om veldig, veldig godt, sier Tonje Nerby.

Men hun legger til.

— Jeg ville ikke ha vært erfaringen foruten. **UD**

Velkommen til oss!

VI GIR STUDENT-RABATT OG TOBB-RABATT

- Akutthjelp
- Behandling av tannlegeskrekk
- Krone og brobehandling
- Kosmetisk (estetisk) tannpleie
- Tannproteser
- Rotfylling

- Restaurering av ødelagte tenner
- Behandling av tannkjøtt sykdommer
- Vi har oral kirurg
- Lystgass

TRONDHEIM
TANNHELSESENTER

Leutenhaven • Tlf. 73 53 45 45
www.trondheimtannhelsesenter.no

TOPPEN
TANNHELSESENTER

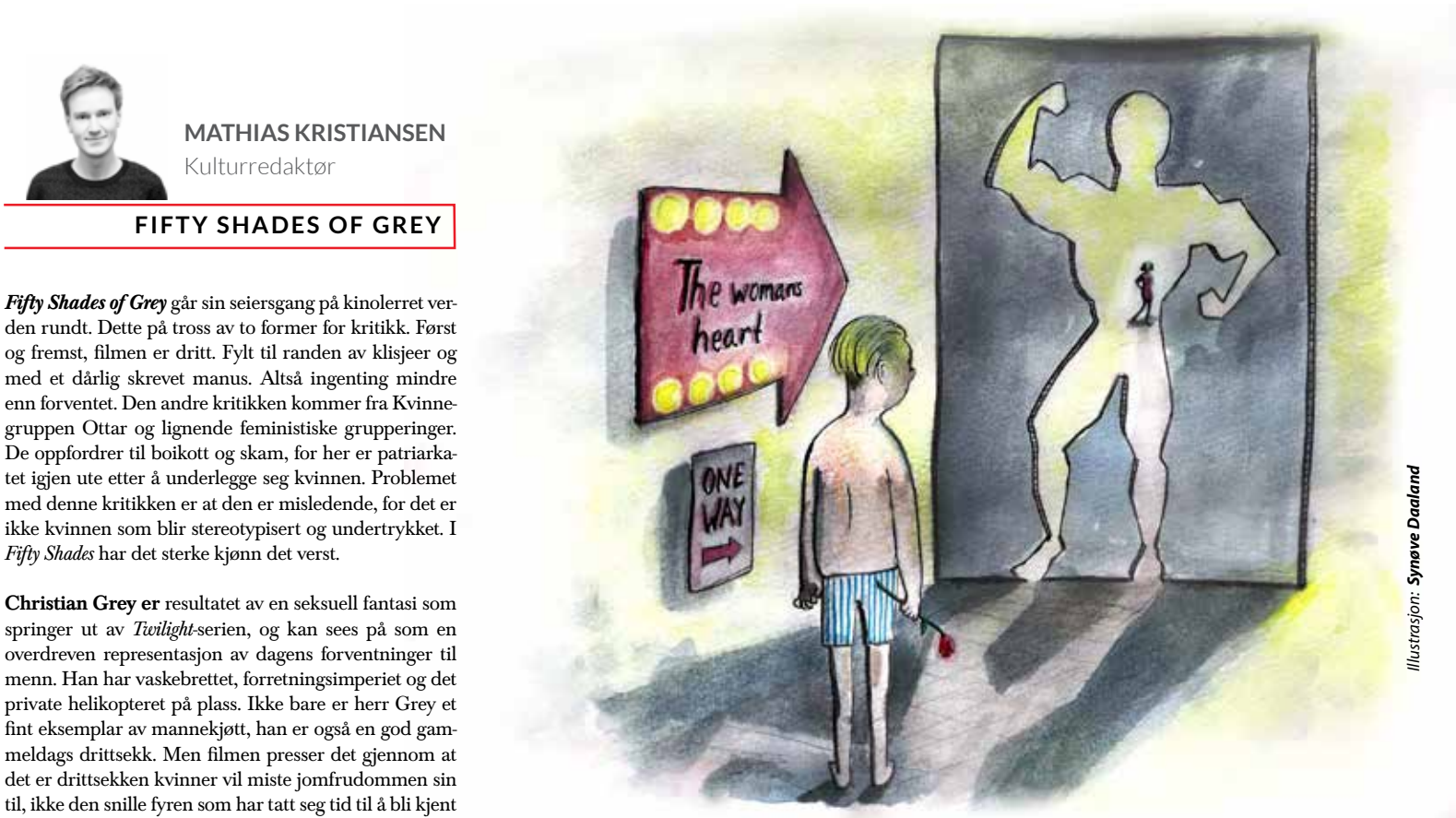
Sirkus Shopping • Tlf. 73 60 50 45
www.toppen-tannhelsesenter.no

All tannbehandling på et sted • 365 dager i året!

Det svake kjønn

Kvinnehysteriet rettet mot *Fifty Shades of Grey* er ubegrunnet. Det er «det sterke kjønn» som burde føle seg krenket.

Illustrasjon: Synøve Dadland

MATHIAS KRISTIANSEN
Kulturredaktør

FIFTY SHADES OF GREY

Fifty Shades of Grey går sin seiersgang på kinolerret verden rundt. Dette på tross av to former for kritikk. Først og fremst, filmen er dritt. Fylt til randen av klisjeer og med et dårlig skrevet manus. Altså ingenting mindre enn forventet. Den andre kritikken kommer fra Kvinnegruppen Ottar og lignende feministiske grupperinger. De oppfordrer til boikott og skam, for her er patriarkatet igjen ute etter å underlegge seg kvinnen. Problemet med denne kritikken er at den er misledende, for det er ikke kvinnen som blir stereotypisert og undertrykket. I *Fifty Shades* har det sterke kjønn det verst.

Christian Grey er resultatet av en seksuell fantasi som springer ut av *Twilight*-serien, og kan sees på som en overdreven representasjon av dagens forventninger til menn. Han har vaskebrettet, forretningsimperiet og det private helikopteret på plass. Ikke bare er herr Grey et fint eksemplar av mannekjøtt, han er også en god gammeldags drittsekk. Men filmen presser det gjennom at det er drittsekken kvinner vil miste jomfrudommen sin til, ikke den snille fyren som har tatt seg tid til å bli kjent med deg.

Denne stereotypiske mannen har alltid vært der, skamfull på bunnen av magasinhyllene i dagligvarebutikker landet over. Men han har nå klart å klatre opp stigen til den «mainstreame blockbusteren», og sånn blir han mer legitim. Denne Patrick Bateman lite er et symptom. Et symptom på et større kroppspress og seksualisering av menn. Grey mangler i tillegg enhver evne til å forstå sine egne følelser, tilsynelatende drevet av en instinktiv sex- og maktlyst, så ute av stand til å føle at om bare noen berører ham så blir han skikkelig machosint.

Dette fenomenet finner heller ikke sted kun i *Fifty Shades of Grey*. Passende nok varmet traileren til *Magic Mike XXL* opp publikum før filmen. En trailer som bare er kvinner som hylar mot halvnakne menn viss eneste kvalitet er muskler. Og det er ikke bare i disse sexfikserte filmene hvor denne standarden er dominerende. Det finnes knapt filmer uten macho mannlige hovedkarakterer. Karakteren James Bond er det beste eksempelet på denne utviklingen: Fra sjarmør til muskuløs sexsymbol.

Christian Grey er den som utnytter kvinnen i filmen, men i virkeligheten blir herr Grey selv utnyttet

Flere og flere unge menn lider av megareksi, en psykisk lidelse som rammer menn og kvinner som trener mye. Megareksi er enkelt forklart en motsetning av anoreksi - uansett hvor mye mannen trener mener han at han fortsatt ser ut som en spjæling. Dette fører ofte til bruk av stereoider. Men det er ikke bare i disse ekstreme tilfellene at det oppstår et press på menn om å være suksessfulle. En av fem mannlige studenter i Trondheim er veldig misfornøyd med sin egen vekt og et studie fra 2004 viste at 42 prosent av menn i USA var misfornøyd med sin egen kropp.

Kroppspresset mot menn er et problem, et problem som kjønnsdebatten ikke tar høyde for. Med en slik unyansert kritikk gjør kritikerne seg selv en bjørnetjeneste – begge kjønnene fortjener rettferdig fokus. Det er her kvinneaktivistene bommer med sin kritikk.

At kvinner blir enkelgjort og framstilt på en platt måte er grusomt. Men la oss ikke overse at det motsatte kjønn blir latterligere framstilt. Christian Grey er den som utnytter kvinnen i filmen, men i virkeligheten blir herr Grey selv utnyttet. Utnyttet til å tilfredsstille seksuelle fantasier uten landegrenser.

Anastasia Steele har i motsetning til vår kjære herremann en egen fri vilje. Når ting blir for heftig sier hun nei. Hun eier en viss kognitiv evne. Som Erlend Loe så fint sa i sin anmeldelse av filmen: Grey er filmens største krenkelse. Men den unyanserte kjønnsdebat

UKAS OPPSKRIFT

Hummus

TEKST & FOTO: KATINKA GOFFIN

Hummus er veldig godt og kan brukes både som dip, pålegg og tilbehør til mat. Det er viktig å passe på at den ikke blir smakløs. For å unngå kjedelig puré er det viktig å bruke tahini, en pasta laget av sesamfrø. I tillegg gir bladpersille en god smak. Lag en hel haug når du først er i gang, så har du pålegg, dip, og fyll i en del dager fremover.

Hvordan spise hummus:

- Som dip til grønnsaker eller potetgull
- Med falafel i pita eller tortilla
- På brødskiva eller knekkebrødet
- Med brødpinner, foccacia, libabød eller pitabød
- Som dressing
- Til tapas

Hummus er lett å lage og alltid populært!

Ingredienser:

- 2 bokser kikkerter
- 2 ss. olivenolje
- 1 toppet ss. tahini (kan kjøpes i en del vanlige dagligvarebutikker, men er billigst i internasjonale butikker)
- 3-4 fedd hvitløk, raspet eller finhakket
- 2 ts. sitronsaft
- En klype salt
- 1 dl vann, evt. mer

Hev smaken:

- Det er mange ting du kan legge til for å få en litt mer spennende hummus.
- Bladpersille
 - 1 ts pepper
 - 1 ts spisskummen
 - 1 ts paprikapulver
 - 1 grillet/bakt paprika med skinnet fjernet

Fremgangsmåte:

1. Legg alle ingrediensene i en miksmaster eller bruk en stavmikser. Hvis du skal lage større mengder med stavmikser er det lurt å ta én og én porsjon i minihakkeren, og blande alt i en stor bolle til slutt så smaken og konsistensen blir riktig.
2. Ha i litt vann i hvis den er for tykk til å mikse ordentlig, eller hvis du liker tynnere hummus.
3. Smak og pass på at den er balansert. Justér hvis nødvendig.

SAMFUNDET
LEDER

Provokatør og offerrolle

Så har det skjedd igjen: En FRP-politiker har vært ute og slengt med leppa for å få billige politiske poenger. Denne gangen er det Per Sandberg som, til Klassekampen, har uttalt seg om det han mener er en feilslått norsk innvandringspolitikk drevet over mange år. Systematiske feil og løsluppenhet har ført til at Norge i dag er skakkjørt. Vi tilrettelegger for at radikale islamister (Sandbergs kjælenavn på alle muslimer) skal komme hit og gjøre ugagn. Sandberg spiller på frykten mange sitter med etter hendelsene i København og Paris.

Dette er velkjente takter fra Norges mest populistiske parti. Så fort meningsmålingene viser lavere oppslutning, slenger man ut følelsesladde påstander om såre saker. Målet er ikke nødvendigvis å dra alle med seg, men heller treffe en viss del av velgermassen, i dette tilfellet den rasistiske. Om andre velgere er uenig går partiledelsen ut i media og beklager.

Sånn blidgør man alle velgerne sine. I verste fall, om taktikken ikke skulle fungere, er det bare for den originale debatanten å ta på seg offerollen. Så dra i land noen sympatistemmer, for eksempel ved å dikte opp mobbekampanjer fra pressen.

Vi burde kunne forvente bedre av et regjeringsparti. På samme tid mener jeg det er viktig at vi alle ser på vårt eget ansvar i saker som dette. Det er for lett å le bort denne type saker som nok et fjollete utsagn fra FRP. Men det er ikke så enkelt. Vi har et ansvar om å gå mot disse utsagnene hver gang de kommer, spesielt når det kommer fra personer høyt oppe i partiledelsen. Jeg vil ikke leve i samfunn der hatytringer forkledd som politisk sjargong er noe som møtes med likegyldighet. Vil du?

PER FRIDTJOF LARSEN
Leder for Studentersamfundet i Trondhjem

Første Trondheimsfilm åpner Kosmorama

Filmen *Kvinner i for store herreskjorter* er den første spillefilmen som har blitt filmet i Trondheim i sin helhet. 3. mars åpner den filmfestivalen Kosmorama, før den har premiere i resten av landet 6. mars.

TRØNDERFILM: *Kvinner i for store herreskjorter* er en milepæl for det trønderske filmmiljøet.

FILM

TEKST: Maria Lund Krogstad
PRESSEFOTO: Motlys/Norsk Filmdistribusjon

Tidligere i år ble filmen nominert til en pris på filmfestivalen i Göteborg, hvor den også hadde verdenspremiere. Snart får også det norske publikummet muligheten til å se den.

Filmen er basert på boka *Vente, blinke* av Gunnhild Øyehaug. Handlingen i boka er lagt til Bergen, men regissør Yngvild Sve Flikke kommer fra Trondheim, og valgte å legge filmen til byen hun vokste opp i. Store deler av filmen er satt til Trondheim sentrum, spesielt på Bakklandet og området rundt Nidarosdomen.

– Jeg syntes det var på tide med en spillefilm fra Trondheim, og så er jo en veldig fin by. Vi har prøvd å vise byen fra en annen side, sier hun.

Flikke har lenge drømt om å filme i Trondheim, og er veldig glad for at Gunnhild lot henne filme den der.

– Jeg håper jeg har klart å ta med tematikken og humoren fra boka over i filmen, sier hun

Byttet navn

Til å begynne med gikk filmen under samme tittel som boka, men dette har blitt endret i ettertid.

– Dette var hovedsaklig for å skille mellom film og bok, i og med at det har blitt gjort en del endringer fra boka, sier Flikke.

Hun er selv veldig glad i den gamle tittelen, så det satt langt inne å endre den.

– Vi har vært gjennom veldig mange forslag, men vi falt på *«Kvinner i for store herreskjorter»* fordi den tittelen er noe de som har lest boka kanskje husker, sier hun.

Store deler av filmstaben besto av filmarbeidere fra Trøndelag, men i tillegg var det mange studenter som deltok i produksjonen av filmen. Universitetslektor Marius Øfsti ved Institutt for medier og kommunikasjon ved Universitetet i Oslo, mener studentene som har vært med på prosjektet har fått kompetanse man ikke får ellers.

– Det er klart at man ikke skal undervurdere all den kompetansen som finnes i å ha vært med på et filmsett. Også de små rollene, for eksempel det med å være med å holde orden på statistene, er kompetanse man ikke nødvendigvis får noe annet sted, sier han.

Filmmiljø i vekst

Øfsti har selv studert i Trondheim, og mener denne filmen har mye å si for filmmiljøet i byen.

– Det viktigste med denne filmen er at den er en symbolsk milepæl.

Filmmiljøet i Trondheim har lenge jobbet mot å få til en spillefilm her fra byen, og nå har de klart det, sier Øfsti

Han sier at særlig dokumentarfilmmiljøet i Trøndelag har vokst mye, og at også fiksjonsfilmmiljøet nå begynner å ta innpå.

– Det er klart det hjelper mye på selvtilliten til alle som jobber med film i Trøndelag, sier han.

Øfsti påpeker at noe av det viktige med denne filmen ikke bare er at den er filmet i Trondheim, men i det hele tatt i Norge.

– Trenden går jo motsatt vei, altså at norsk film filmes utenfor Norge. Vi beveger oss mot at filmarbeidere i Norge har mindre å gjøre, fordi det gjerne filmes i Øst-Europa og slike steder, sier han. **UD**

Nytenkning fra kunsthistorikere

Kunsthistoriestudentene i Trondheim har startet sin egen utstillingsvirksomhet kalt Punktet. Den er stedsuavhengig, og kan skilte med to utstillinger på to ulike steder i år.

UTSTILLINGSLOKALER

TEKST & FOTO: Mats Vederhus

Katja Van Etten Jarem, leder for Punktet, forteller engasjert at de har fått veldig god hjelp fra alle de har kontaktet i kunstmiljøet i Trondheim, både kulturvirksomheter og institusjoner.

– Det har ikke bare gitt oss god selvtillit, men også en følelse av å være velkomne. Det er jo veldig viktig som en helt nyoppstartet utstillingsvirksomhet, sier hun.

Et av kriteriene for kunstnere som søker seg til Punktet er at de må være nyutdannede – det vil si at det må ha gått maksimum seks år fra de ble ferdig utdannede til de søker. Jarem påpeker likevel at det ikke er tiltenkt som noe svar på et konkret behov fra masterstudentene.

– Nei, Punktet var et behov som lå i oss selv. Vi må jobbe med samtidskunst, og da er det spennende å sette denne i dialog med kunsthistorien. Det er vår rolle, vi har ikke forsøkt oss på et politisk standpunkt. Vi forstår likevel hvis det kan bli oppfattet sånn, og det er jo bare gøy hvis det er behov for oss, sier hun.

En ressurs

Sissel M. Bergh, leder for Trøndelag Bildende Kunstnere (TBK), mener at Trondheim kommune må bli flinkere til å ta vare på nye kunstnere.

– Vi vil at flere masterstudenter skal etablere seg i byen. Vi har sagt til kommunen at de må se på masterstudentene og atelierordningen som en ressurs, ikke bare en utgiftspost, sier hun.

Kunstner Torhild Aukan, som til daglig jobber ved Lademoen Kunstnerverksteder, mener at det er positivt med flere utstillingsvirksomheter i byen.

– Punktet er et berikende tilskudd til kunstscenen i Trondheim. At det er et initiativ fra kunsthistoriestudenter er noe nytt. Møtet mellom kunst og teori kan være fruktbart, ikke bare for

STUDENTUTSTILLING: Punktet er ikke ute etter å ta et politisk standpunkt, sier Katja Van Jarem og Oda Sollien Dalhøy

kunstnerne og kunsthistoriestudentene, men også for kunstinteressen blant byens befolkning, sier hun.

Aukan påpeker at Trondheim har en rekke kunstinstitusjoner, alle med sin egen profil som ivaretar forskjellige kunstneriske uttrykk. Samtidig har byen et stadig tilsig av nyutdannede studenter, og visningsteder med lav terskel gir byen mulighet til å ta del i noe av det som skapes her.

Bergh mener det er positivt med flere utstillingssteder i byen:

– Jo flere, desto bedre!

Neste år?

Den foreløpige planen er å ha utstillinger frem til 21. april, men Jarem

avslører at hun allerede har tanker rundt neste år.

– Vi håper jo at vi kan fortsette til neste år også. Jeg tenker allerede på kriterier for søknader og planer for de andre som jobber med prosjektet. Kanskje vi kan starte planleggingen til høsten, men det vet vi ikke før vi er sikre på om vi får midler til å fortsette, sier hun.

Prosjektet Punktet er ganske unikt i norsk sammenheng, og hverken Jarem eller nestleder Oda Sollien Dalhøy var klar over at det fantes noe lignende da de startet.

– Jeg vet at det er et galleri i Oslo, men det er ikke stedsuavhengig, og jeg tror det er eid av universitetet. Jeg

fikk ikke vite om det før i etterkant, da jeg ble gjort oppmerksom på det av en venninne, sier hun. **UD**

PUNKTET

- Fra 13. til 17. mars stiller Øyvind Sørfjordmo og Mikael André Jacobsson ut i Kjøpmannsgata 27.
- Deretter stiller David Breiva ut på Bakke Gård fra 17. til 21. april.
- Prosjektet er støttet av NTNU og Trondheim Kommune.

Tusvik og Tønne i runkebua

– Det er en ære å få være en del av Dalai Lama og gonorérykter.

TEKST: SUNNIVA HEIM FOTO: ANNIKEN LARSEN

Bak scenen i Storsalen på Samfundet sitter Sigrid Bonde Tusvik og Lisa Tønne sammenkrøllet i en sliten sofa. De har nettopp avsluttet en live podcast som endte med puppeblotting i feminismens navn for et ekstatisk publikum.

– Vi er Justin Bieber i Trondheim, sier Tusvik.

En tom vinflaske står på bordet. De to virker mindre der de sitter nå, ute av showmodusen. De sjekker Instagram for å se om noen har lagt ut bilder av puppene deres ennå.

– Ser her ja, det er fint, sier Tusvik nøkternt.

Høsten 2012 startet de podcasten «Tusvik & Tønne» sammen, og nå er de en av de mest nedlastede podcastene i Norge. I år er de en del av ISFiT-programmet.

– Vi har aldri tenkt at podcasten skal bli noe stort. Vi har bare tenkt at vi må tømme oss et sted, og det har blitt i podcasten, sier Tusvik.

– Skal føles som fylleangst

Ifølge de to komikerne hadde de ikke noen konkrete tanker om innholdet

i podcasten da de begynte. Men det skulle være personlig: det skal handle om de innerste og verste tanker, det skal føles som fylleangst etterpå, og det skal snakkes om ting som skjer i samfunnet, fordi man skal bry seg.

– Sånn sett er ISFiT bra. Det er kjempebra at folk gidder. Med

Det er supert hvis fjaset vårt kan bidra til at folk gir litt mer faen

SIGRID BONDE TUSVIK
Komiker

studentgreier er det akkurat det, man skal gidde hele tiden, sier Tusvik.

De takket ja fordi de ble kontaktet av ISFiT allerede i fjor sommer.

– Man sier jo alltid ja når man blir kontaktet i så god tid. Det er en ære å få være en del av Dalai Lama og gonorérykter, fortsetter Tusvik. Det energiske engasjementet over alt

og ingenting som jeg har mistenkt for å være påtatt i podcasten, viser seg å være like tilstedeværende her de sitter rett overfor meg. De har bastante meninger, og et svar når det gjelder det meste.

– Vi vil vise andre at det er greit å tørre, og si dumme ting om saker som man sikkert burde være ekspert for å uttale seg om. Ofte unnlater man å si noe fordi man tenker at man ikke har grunnlag for det, sier Tusvik.

Tønne bryter inn.

– Jeg er sånn at jeg ofte tenker: «åh, nå virker jeg dum». Og det er veldig deilig når man slipper å tenke på den måten.

De tror at hvis de begynner å fokusere på hva de har gjort riktig for at podcasten har blitt slik en suksess, vil det ødelegge magien.

– Jeg opplever ofte at det som virkelig slår an, eller som varer, er de tingene som kommer fra et sted som du ikke helt vet hvor er, sier Tønne.

Hun åpner snusboksen og hevder hardnakket at det lukter frihet, til tross for Tusviks høylytte protester.

– Hvis vi hadde hatt som mål å bli en svær podcast fra starten av, så tror jeg motivasjonen vår ville vært helt feil i utgangspunktet. Det handler om hva vi gjør der og da, når vi er sammen, sier Tønne.

– Gi mer faen

Duen blir lett distraheret, og digresjoner fører oss langt vekk fra det vi begynte å snakke om. Tønne påpeker at de er verdens verste å intervju.

– Jeg tror folk liker podcasten fordi de kjenner seg igjen i det vi sier. Det er ikke noen medieplan eller strategi bak det, det er bare meg og Tusvik inne i runkebua vår. Og når vi to er sammen, så har vi den effekten på hverandre at vi alltid går litt lenger enn det vi selv kjenner er komfortabelt. Vi tøffer oss for hverandre, vi dunderer på, og blir litt modigere sammen, sier Tønne.

Tusvik skifter usjenert klær mens hun gestikulerer mot oss.

– Jeg tror nok det er derfor vi har så mange unge jenter som fans, som trenger å vite at man ikke må tenke så mye hele tida. Man sitter gjerne som

POLITISK UKORREKT: Komikerne fjaser for å få folk til å gi mer faen.

23-åring og tenker mye på hva man skal si og hva man skal gjøre, og på hva som skjer hvis man gjør sånn og sånn. Det er supert hvis fjaset vårt kan bidra til at folk gir litt mer faen.

Tåler at noen blir støtt

De to komikerne mener at det for dem ikke eksisterer noen grense mellom humor og alvor.

Min religion er ytringsfrihet

LISA TØNNE
Komiker

– Fordi vi ikke har noen grenser selv, hender det selvfølgelig at vi trækker over andres grenser. Man kan kjenne på dagsformen at «åh, akkurat det føles ikke greit å tulle med i dag». Og da gjør man ikke det, sier Tønne. Tusvik avbryter kjøpt.

– Jo, det er nettopp det vi gjør. Dersom det ikke kjennes greit ut å tulle

med det, da må jeg gjøre det. Og etterpå tenker at det var jævlig dumt og at jeg angrer, men at det likevel var riktig.

De er klare på at det ikke er noe som ikke kan tulle med. De mener at uansett hva de snakker om eller sier, så risikerer de at noen blir støtt.

– For eksempel vil noen bli støtt av at jeg tulle med svulst. Fordi noen har kanskje fått en ondartet kreftsvulst, og synes det er jævlig at jeg tulle med det når jeg var så heldig at min svulst ikke var ondartet, sier Tønne.

Hun sier hun ikke kan ta hensyn til alle de som synes det blir for mye.

– Og så må jeg kunne stå i det etterpå dersom jeg blir konfrontert med det. Min religion er ytringsfrihet, sier Tønne bestemt.

De mener at det viktigste når de skal tulle med ting som den gemene hop synes er for drøyt, er å formulere det på en måte som gjør at folk skjønner hvor man står. Men det er ikke alltid er like lett når man improviserer slik de gjør.

– Av og til kliner vi til og bommer. Da er det fint å være to, sier Tønne. **UD**

TUSVIK OG TØNNE

Aktuell med:

Podcasten Tusvik & Tønne - Live og Usensurert på Latter

Din beste kulturopplevelse:

Tusvik: Svanesjøen på vann i operaen, den anbefaler jeg alle å se. Tønne: Book of Mormon, jeg gråt av glede da jeg så den i London.

Største guilty pleasure:

Tusvik: Jeg har en cd med Lene Alexandra i bilen som jeg synger til. Tønne: Det må være at jeg snoker litt i sånne selvhjelpsbøker.

Verdens største problem, og hvordan løse det:

Tusvik: Klimakrisen. De rike, slik som meg, må slutte å kjøpe Iphone 6. Vi må ned i forbrukerstatus, og slutte å bli flere mennesker. Sterilisering med andre ord.

Tønne: Midtøsten. Da må man jo inn med likvideringsmetode, og det er jo så dumt det også. Man kan jo ikke likvidere alle menn med skjegg og dårlig holdning. La oss bli enige om å ikke være enige, så går alle hver til sitt.

Råd til Trondheimsstudenten:

Bli fingra. Masse. Kos dere med fingring, men vær forsiktig med ligging. Studenttiden er ikke verdt livmorhalskreft. For da dør du.

Digital kjønnsdiskriminering

Selv om flere og flere kvinner spiller dataspill, preges fortsatt bransjen av mannsdominans.

TEKST: BENEDIKT JAVOROVIC ILLUSTRASJON: MALIN NATALIE HELLEM

I løpet av de siste tiårene har dataspill vokst fra å være en undergrunnshobby for en håndfull unge menn, til å bli ett av verdens største underholdningsmedium. Folk i alle aldre, og av alle kjønn og nasjonaliteter, spiller spill. Likevel preges spillkulturen av sitt opphav i den mannsdominerte dataindustrien.

Universitetslektor Kristine Ask ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier ved NTNU har forsket på onlinespill. Hun definerer seg som en gamer, og forteller at det er store forskjeller på kvinnelige og mannlige karakterer i spill.

— Mannlige figurer framstilles som maskuline ideal. De er sterke, tøffe og har store muskler, mens kvinner ofte blir seksualiserte og objektiviserte. Det finnes for mange kvinnelige spillfigurer med veldig store pupper og små bikinibrynjer, sier hun.

Mange mener spill tvinger kvinnelige spillfigurer inn i roller som sexobjekter, og hun trekker fram onlinespill som *World of Warcraft*, hvor kvinner ofte får en liten stål bikini i stedet for rustning. Hun synes dette gjør det kjedelig å være en kvinnelig gamer.

— Spillfiguren er min fantasirepresentasjon. Den skal gjerne være litt tøffere, litt flinkere og litt smartere enn

jeg er i virkeligheten. Det er derfor vi spiller, for å leve ut fantasier. Da er det kjipt at kvinnelige figurer tvinges til seksualisering, sier Ask.

— En guttegreie

June Jenssen og Tinka Town jobber for det norske spillskapet Ravn Studio. De har laget spill for flere konsoller, blant annet *Tainted Keep*, et fantasyspill for smarttelefoner med heltinnen Xobia i hovedrollen.

— Vi ville skape en flott, tøff og ung dame som skulle innta hovedrollen - som spillerkarakter og helt. Historien i spillet gjør at dette faller seg helt naturlig, sier de.

De er enig med Asks vurdering, og sier at kvinner alt for ofte blir degradert, mens menn blir opphøyd.

— En av grunnene til disse forskjellene kan bero på at spillutvikling tradisjonelt sett har vært en guttegreie. Fremdeles er det en stor overrepresentasjon av mannlige spillutviklere.

Siden innholdet og designet i spill naturlig nok vil preges av hvem som lager dem, er det viktig å få flere jenter inn i industrien, forteller de videre.

De tror Norge har en større andel kvinner i spillindustrien enn andre land, men viser til statistikk fra et par

år tilbake som tilsier at antallet enda er godt under 15 prosent. De jobber primært innen PR, produser og salgsroller, noe som ikke reflekterer det store antallet kvinnelige spillere.

— Redde for å prøve noe nytt

Daglig leder Thomas Davis for Game Trondheim er enig i at det er stor mangel på spill med kvinnelige hovedroller.

— Det er veldig skeivfordelt, og muligens er 90 prosent av hovedrollene menn. For noen år siden ble det sagt at spill med kvinner i hovedrollen solgte mindre. Det er vanskelig å si noe om det er tilfellet, men for eksempel solgte *Mirror's Edge* (Et spill med kvinnelig protagonist journ. anm.) dårlig selv om det var et bra spill, sier han.

Davis tror mange store utviklere er redde for å prøve nye ting i spillene sine, men håper at det stadig voksende antallet kvinnelige gamere vil endre det. I mellomtiden kan uavhengige utviklere representere et alternativ.

— Jeg tror små utviklere tar flere sjanser. Det er ikke så veldig farlig for dem å ha en kvinnelig hovedkarakter. Jeg tror det vil til å ta ei god stund før vi får noen store spill med det samme fra utviklere som EA og Ubisoft, sier han.

Trenger nye historier

Både Ask og Davis mener at spill som *Mass Effect* og *Dragon Age* fra det kanadiske selskapet Bioware er gode eksempler på spill som framstiller kjønnsroller på en bra måte. Disse lar deg spille som både mannlig og kvinnelig hovedperson, med romantiske muligheter for begge kjønn og av alle legninger. Det nyeste spillet i *Dragon Age* serien har blant annet mottatt ros for sin portrettering av en transseksuell karakter.

Ask sier at poenget ikke er at man skal ha jente- og guttespill, eller at alle spill skal ha en femti-femti kjønnsbalanse, men at media i stor grad preger måten vi ser på kjønn. Derfor er det nødvendig å fortelle nye historier.

— Etter hvert blir det en veldig kjedelig virkelighetsflukt, og det er begrenset hvor mange hvite menns midt-livskriser man gidder å følge med på. Vi har hørt den historien før. Det er kanskje litt banalt, men en del av likestillingen er at alle burde ha tilgang til kulturuttrykk, sier Ask.

Dette er Jenssen og Town enig i.

— Det mannsdominerte utviklermiljøet skaper karakterer som ikke reflekterer virkeligheten når det gjelder kvinneroller og dagens kjønns-

mønster. Jeg mener det er viktig med, om ikke alltid gode, så i hvert fall riktige rollemodeller i spill — enten de er menn eller kvinner, sier de.

Trakassering og drapstrusler

Flere som kritiserer kvinnesynet i dataspill blir trakassert på internett, og noen ganger har det gått så langt som drapstrusler. Ask har selv aldri opplevd trakassering i sammenheng med arbeidet sitt, men sier at hun vet om kolleger som har opplevd det. Medakritiker Anita Sarkeesian som lager Youtube-videoer om kjønn i spill, avlyste en forelesning på Utah State University, etter at en anonym melding truet med å gå løs på universite-

tet med automatvåpen og bomber.

Andre prominente kvinnelige spillutviklere har flyktet fra hjemmene sine etter at adressene deres ble lagt ut på nettet. Ask tror mange spillere misforstår Sarkeesians og andre kritikeres budskap.

— Kritikere som Sarkeesian ønsker ikke å angripe spill, eller at folk skal slutte å spille. Snarere tvert imot. De ønsker at kommende spill bare skal bli enda bedre. Mange spillere kobler denne kritikken med den som dessverre kommer fra mange journalister og psykologer, som mener at spill

fører til voldelig og asosial oppførsel. Dette tar mange svært personlig, sier hun.

Ask mener spill for mange er mer enn bare et underholdningsmedium.

— De fleste husker når de begynte å kalle seg gamer. Det er en identitet som er basert på at man er den som er utenfor. Jeg kjenner meg igjen i det selv, siden jeg var utenfor og litt rar på ungdomsskolen.

Hun begynte å game, syntes det var dritkult, og traff andre folk som likte det samme som hun selv.

— Man fikk tilhørighet og et fellesskap, og det tror jeg mange gamere kjenner seg igjen i. Da kan kritikk føles som et angrep på din identitet, sier hun. **UD**

Suverene Saul

Mer kvalitets-tv fra skaperne av «Breaking Bad».

TEKST: DANIEL GUANIO PRESSEFOTO:AMC

Skal vi tro både kritikere og publikum, står avslutningen på den kritiker-roste tv-serien Breaking Bad igjen som en milepæl i tv-historien.

Det er derfor synd og en skam at jeg aldri kom lenger enn midtveis ut i sesong tre, og nå skal vurdere «spin-off»-serien. Først og fremst: Handlingen sparkes av i god tid før første sesong av «Breaking Bad». I de tre episodene som hittil er sluppet, virker det heldigvis som om «Better Call Saul» gjør sin egen greie uten å være for avhengig av opphavet. Det dukker naturligvis opp karakterer fra «Breaking Bad», og det ymtes allerede om at det kommer til å flettes inn viktige hendelser fra hovedserien «Better Call Saul» er mer lettbeint og humoristisk enn «Breaking Bad», uten å glemme alvor et under overflaten. Dette er mye takket være den strålende innsatsen fra hovedrolleinnhaver Bob Odenkirk, som i ut-

gangspunktet er mer kjent som komiker enn skuespiller.

I «Better Call Saul» spiller han den munnrappe advokaten som har møtt veggen karrieremessig og personlig. Subbende til og fra borgertingsretten i sin mer-enn-et-par-størrelser-for-store dress. Hele skikkelsen formelig oser tristesse, men albuer seg videre i tilværelsen med beundringsverdig pågangsmot. Jeg føler både sympati og beundring for Saul fra første stund, og det er ikke bare-bare. Siden det kun er sluppet tre episoder på Netflix per dags dato, er det derimot ikke så mye å rope om hovedlinjene i handlingen enda.

Man aner konflikter på horisonten mellom episode to og tre. Oppgiringa skjer når Saul treffer en fotgjenger med bilen, og kompisen til offeret umiddelbart blåser opp situasjonen til å handle om penger. Som det etter en underhol-

dende utveksling skal vise seg, driver stoner-gutta risikosport ved å hive seg inn i trafikken for å tjene enkle erstatningspenger. Med sin finjusterte retts- og virkelighetssans, gjennomskuer Saul opportunistene før situasjonen rekker å eskalere.

Ikke lenge etter oppsøker han de samme gutta med en underholdende historie om livet sitt (Saul bedrev samme svindel i sin ungdom), og overtaler dem til å jobbe for seg. Planen hans er å la gutta gjøre samme stunt mot en rik kjenning, slik at Saul tilfeldigvis kan sveipe innom, avverge situasjonen og lande det rike offeret som klient — da altså på ren «goodwill». Stoner-gutta hiver seg derimot over panseret til feil bil, bilen kjører videre og de følger etter. Når de konfronterer sjåføren, en gammel dame, med innøvde anklager og patos, viser det seg imidlertid at barnebarnet hennes også er tilstede i leiligh-

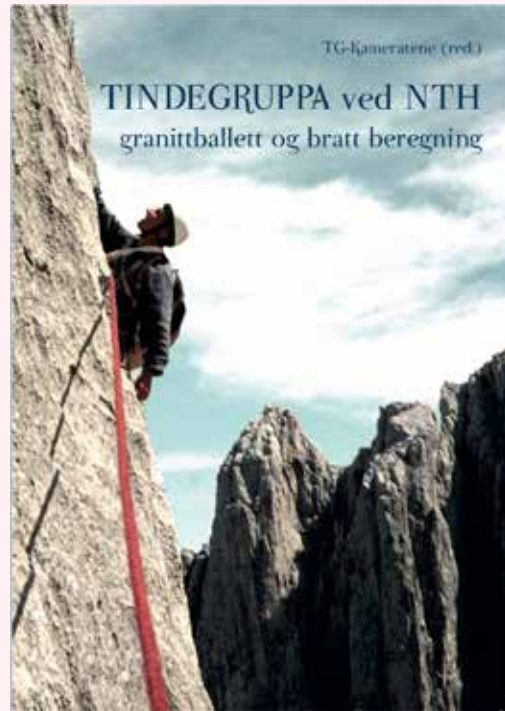
ten. Hvem barnebarnet er, skal jeg ikke rope, men alle som har sett «Breaking Bad» vet at han er en farlig mann. En voldelig mann. Og han har svært lite til overs for måten guttene behandler bestemoren hans på. Allerede herfra aner vi konturene av hvordan Saul endte opp som den korrupte advokaten han tross alt er i «Breaking Bad», etter en briljant scene hvor han må forhandle om guttas liv.

«Better Call Saul» lover med andre ord usedvanlig godt for alle med smak for tv-serier. Den lettbeinte tonen balanseres på mesterlig vis med virkelighetens underliggende mørke, løftet frem av vel-skrevet dialog på manussiden. Saul selv er såpass stor i kjeften at han eier hver bidige scene, uten å miste kompleksiteten man forventer fra et karakterdrevet drama. Det blir spennende å følge den- ne Netflix-satsningen videre.

Tindegruppa klatrer ikke til topps

Når TG-kameratene forteller historien om oppstarten av Tindegruppa ved NTH, er det med mye lidenskap og lite struktur.

TEKST: EMMA JOHNSEN RØDLI FOTO: TG KAMERATENE

Boka Tindegruppa ved NTH — granittballett og bratt beregning får vi historien om Tindegruppas første tiår fortalt av medlemmer av første og tredje generasjon tindegruppister. Boka tar for seg oppstarten i 1959, og plasserer Tindegruppa i relasjon til klatremiljøet i Norge så vel som i Europa.

Boka blir en ustrukturert framstilling av et spennende miljø på Gløshaugen og skildrer turer og opplevelser med varierende hell.

Først og fremst er dette en bok for de som var med i oppstarten av Tindegruppa og for klatrere i Norge generelt. For utenforstående blir boka for intern, med skildringer av turer og mennesker som tar utgangspunkt i at leseren har noe forhåndskunnskap. Forklaringen av hvordan klatrerne løser vanskelige problemer i veggen blir uforståelige for en som ikke kjenner begrepene.

Gruppas pionerarbeid rundt sikring i fjellet og utvikling av utstyr er viktig. Kapittel tre, «Klatrestil, utstyrsutvikling og sikkerhetsfilosofi» blir bokas bærebjelke og den delen som gir boka tyngde og aktualitet. Dessuten bidrog Tindegruppa i godt selskap med Arne Næss senior til utviklingen av filosofi om forholdet mellom mennesket og naturen.

Framstillingen av utviklingsarbeidet deres skjer med engasjement. Kapittelet «Beretninger fra fjellet» skiller seg positivt ut, med spennende skildringer fra turer. Noen av forfatterne klarer å ta med seg leserne ut på tur, og lar oss ta del i opplevelsen. Andre ikke.

Som utenforstående savner jeg en mer kronologisk oppbygning. Boka bærer preg av å ha fem ulike forfattere, og det blir til tider vanskelig å skille personer og turer fra hverandre. Språkmessig er det ingen tvil om at forfatterne er reflekterte og har et sterkt vokabular. Men vokabularet utnyttes litt for mye: Teksten får et muntlig preg på grunn av fremmedord – og uttrykk som kursiveres. Muntligheten gir en nærhetsfølelse, men flere av de ikke-norske uttrykkene burde vært oversatt. Forsøkene på et poetisk billedspråk treffer heller ikke. Inntrykket er at de enkeltstående delene fungerer greit i seg selv, men at det burde vært gjort et mer omfattende redigeringsarbeid for en bedre helhetsfølelse.

Tindegruppa ved NTH - granittballett og bratt beregning er en fin beretning om et spennende og entusiastisk klatremiljø på begynnelsen av 1960-tallet. Fortellingene er interne, og lesere utenfor miljøet vil få lite ut av boka. Med en rød tråd ville boka blitt mye mer interessant.

Stillhet er universal

I utstillingen The Silent Speaker - Part II: The Costume på Trøndelag Senter for Samtidskunst (TSSK), jobber kunstneren Regina Möller med idéen om stillhet.

TEKST: MATS VEDERHUS FOTO: HANS FREDRIK SUNDE

Regina Möller er en tysk kunstner som til daglig jobber som foreleser ved kunsthøgskolen i Trondheim. Utstillingen er del to i en trilogi hvor del én, *The Curtain*, har vært vist i Levanger. Del tre, *The Body*, er en teaterforestilling som vil bli vist på teaterhuset Avant Garden i Trondheim.

The Silent Speaker: Part II: The Costume er en spennende liten utstilling som fungerer som et pusterom i Trondheims atmosfære, og inviterer til refleksjon og ettertanke.

Idéen om stillhet har Möller utforsket for det meste gjennom tekstiler, blant annet gjennom en kjole og et teppe som inneholder mange av plantegningene til kjolen. Kjolen er plassert på en utstillingsdukke, som representerer en karakter -

det usette og uhørte. Kanskje dette budskapet ville kommet tydeligere frem om utstillingen inneholdt flere elementer eller ble presentert i en mindre setting.

Hun utfordrer også publikum til å delta ved at man blir invitert til å skrive hva stillhet er på en lapp som man kan henge på en tavle. Blant assosiasjonene som dukket opp var at stillhet er universell. Utstillingen er preget av total stillhet, men rommet er stort og veldig lytt, så hvis det er mange folk til stede kan lyden fort bli dominerende. Likevel, da jeg var tilstede var det ingen andre der, bortsett fra en kurator som var veldig behjelpelig med å svare på spørsmål og vise frem utstillingen. Utstillingen er liten, og tar ikke mer enn fem til ti minutter å utforske, selv om man kan bruke mye mer tid på å fundere og tenke over meningen bak. Slik sett burde det kanskje vært sitteplasser, noe som ikke er på plass for øyeblikket. Et interessant aspekt ved TSSK som utstillingssted er at hele fasaden er av glass, slik at utstillingen kan oppleves

utenfra, om man skulle komme til å gå forbi når TSSK er stengt.

Sånn som utstillingen fremstår nå føles den litt liten, med et uforløst potensiale til å utforske stillhet på flere nivåer

og medier. Dette kan være fordi den er en del av en trilogi. Likevel: Hvis du har ti minutter til overs en dag, og trenger litt stillhet i hverdagen anbefales det å ta turen innom Fjordgata 11.

MIN ANBEFALING

PAULINA DUBKOV
Nestleder musikk

For de som lar radioen bestemme musikksmaken kan det virke som om hiphop, musikksjangeren med mannsjåvinistiske idealer som oppsto på 70-tallet i Bronx, mangler talentfulle kvinnelige artister. Nicki Minaj og Iggy Azalea dominerer kanskje listene til NRJ, men det er så mye mer med kvinnelige rappere enn det de har å tilby. Her er tre overbevisende kvinnelige rappere som fortjener mer oppmerksomhet

K. Flay
Den selverklærte guttejenta startet å produsere låter på førsteåret av studentlivet. K. Flay skulle bevise at hvem som helst kunne produsere forenklete og transsynte låter som ifølge henne preget hiphop. Dermed tok hun steget videre fra å parodiere hiphop og begynte med å produsere utpekulterte indie rap-låter. I hennes fire mixtapes, tre EPer og et studioalbum er det tydelig at K. Flay henter inspirasjon fra indie rock, noe som er nokså fjerntliggende for liste-hiphop.

Angel Haze
Angel Haze klarer å vise ulike sider ved sin personlighet ved bruk av hennes lyriske talent. Tekstene til Angel Haze er gjennomtenkte skildringer av blant annet hennes oppvekst i en kult. Over beaten til Eminem sin «Cleanin´ Out My Closet», rapper hun om da hun ble voldtatt i en alder av syv år og om hennes frykt for å fortelle om overgrepene. Angel Haze sin panseksualitet preger også en del låter fra hennes seks mixtapes, to EPer og et studioalbum. Med andre ord kommer musikken til Angel Haze rett fra hjertet og er derfor brutalt ærlig.

Azealea Banks
I den mest innbringende sjangeren av musikk bidrar Azealea Banks med krangling med mer kjente artister, som Iggy Azalea, mer enn med selve musikken. Hun er kjent for et kraftig temperament og upassende språk, som heldigvis passer rett inn i dagens hiphop-kultur. Banks lar fansen vente på utgivelser, men når de først kommer, blir de lenge. Låta «212», som referer til områdekoden til Harlem hvor Banks kommer fra, er et perfekt eksempel på en slik hit. Bortsett fra det studioalbumet har hun også sluppet en mixtape og EP, som begge inneholdt mye som appellerer til de popglade.

Full pøkk hver gang

Annenhver uke avholdes det en konsert som agiterer ankelen. Det kan kjennes både befriende og provoserende på samme tid. Selv for utøverne er musikken ny og ukjent. Dette er Pøkk.

TEKST: ARE FURUBOTN PRESSEFOTO: MOSKUS

GLEDER SEG TIL Å SPILLE : Fra venstre Bent Sæther, Rolf Snustad, Per Borten og Kenneth Kapstad (Moskus).

Pøkk er en konsertserie for fri improvisert musikk. Selv skildrer Pøkk seg slik: «Urørt er de bandene man snakker om neste vår. Pøkk er de man snakker om om 30 år». Her framføres musikk av drevne musikanter fra alle verdens kroker, sprekker og gruver. Både lokale og internasjonale, unge

og gamle, spiller på Pøkk.

Konsertene består som regel av to vidt forskjellige band. Det er vanskelig å forutsi hva som kan oppleves på en slik konsert. Første band ut kan gi klare assosiasjoner til komfortabel kamermusikk eller appetittelig ambient, mens band nummer to gjerne minner

mer om blodig metall eller utfordrende frijazz. Man vet virkelig ikke hva man kan forvente. På Pøkk må man møte nysgjerrig.

Frivillig drevet

Konsertserien har pågått i sju år. Pøkk ble opprettet av trommeslageren Gard

Utsolgt på rekordtid

SAMFUNDET: Den 10. april inntar rapduoen Jaa9 og OnklP Storsalen på Studentersamfundet i Trondheim, og har du ikke billett kan det bli vanskelig å skaffe nå. Konserten som originalt ble lagt til Klubben ble flyttet til Samfundets storstue etter massiv interesse. 300 billetter ble revet bort på under 24 timer. Det gikk ikke roligere når de 700 tilleggsbillettene til Storsalen ble lagt ut. Konserten ble raskere utsolgt en band som Kaizers Or-

chestra, Klovner i Kamp og internasjonale navn som Rival Sons og In Flames. Etter smått utrolige 80 minutter var de borte, mye takket være god og smart innsats med markedsføring av konserten. Når OnklP spilte i Storsalen i 2014 sammen med bandet sitt «OnklP og De Fjerne Slektningene» var det langt fra utsolgt.

PØKK

- Konsertserie for fri improvisert musikk.

- Ble opprettet av trommeeslagerene Gard Nilssen i 2008

- Drives på frivillig basis av studenter ved jazzlinja på NTNU.

Liste over Pøkk sine konserter i vår. Alt skjer på Brukbar/Blæst.

- 24. februar - Moskus (NO) og Isak Hedtjärn (SE)

- 9. mars - All Included (NO/SE)

- 23. mars - Norstebø/Strid/De Heney (NO/SE) og Lindvall/Gismervik/Wallumrød (NO/SE)

- 13. april - Propan (NO) og Kyrre Laastad (NO)

- 4. mai - Møster/Edwards/Knedal Andersen (NO/EN)

gram, søker om støtte og står for markedsføringen.

Til tross for alt arbeidet synes de det er en givende jobb.

— Vi var heldige som fikk overta styringen av en så godt etablert konsertserie. Mye viktig arbeid var allerede lagt til grunn, sier arrangørene i enighet.

— Noe utenom det vanlige

Trondheim er kjent for sitt friimprovisasjonsmiljø, og det faktum at Pøkk har klart å holde konsertene gående i hele sju år beviser nettopp hvor mye sjangeren betyr for byen. Arrangørene oppfordrer alle som er interessert i en konsertopplevelse utenom det vanlige til å stille som publikum. Da vil du skjenne hvordan musikken stadig klarer å konvertere nye lyttere.

— Pøkk er for alle som vil oppleve noe utenom det vanlige. Alle er hjertelig velkommen.

Store spenn i musikken

Et av høstsemesterets høydepunkter var duoen Vilde & Inga. De

to jentene klarte å demonstrere kommunikasjon gjennom krasse lyder fra fiolin og cello. Måten de behandlet instrumentene sine på var fremragende. I blant spilte de ømfintlig for å få frem kun de lyseste og mest sårbare tonene til instrumentene. Til andre tider ble buen brukt til å tære strengene i stykker. Slike konserter er det stadig vekk på Pøkk og hvis man vil bevitne god samtidsmusikk er det bare å ta turen.

Tirsdag den 24. februar spiller den norske trioens Moskus. De fikk fantastisk respons på sitt debutalbum *Salmesykkel* i 2012 som ble kåret til to spellemannspriser. I fjor ga Moskus ut et nytt album kalt *Mestertyven*. Musikken deres har en briljant balanse mellom forberedte komposisjoner og spontane improvisasjoner. De spiller intuitivt og lekent, noe som gjør at musikken blir moro og inviterende for både erfarne og nye lyttere, samtidig som spenningen svever i trioens ustabilitet og uberegnelighet. **UD**

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil.

MANDAG:

16.00 PostBluesKollektivet Musikk - Rock

17.00 Alle elsker mandag Humor

18.00 Uillustrert Vitenskap Populærvitenskap

TIRSDAG:

16.00 Popstase Musikk - Pop

17.00 Reservebenken Sport

18.00 Blyforgiftning Musikk - Metall

20.00 Bokbaren Litteraturmagasinet

ONSDAG:

16.00 Harselas Humor

17.00 Nerdeprat Spillmagasinet

19.00 Sagtann Musikk - Elektronisk

22.00 Den Tilfeldige Fritiden

TORS DAG:

18.00 Live Musikk

20.00 Filmofil Filmmagasinet

FREDAG:

15.00 Nesten Helg Aktualitetsmagasinet

17.00 Irie Radio Musikk - Jamaikansk

18.00 Feber Musikk - Hip-Hop og R&B

20.00 pink/noise Musikk - Pop og støy

LØRDAG:

13.00 Garasjen Teknologimagasinet

15.00 TMP Underholdning

19.00 Dansebåten Musikk

SØNDAG:

15.00 PostKåkk Mat og postrock

16.00 Nashville Musikk - Amerika

19.00 Hittogodsklinikken Musikk

Ikkje så jævla moteriktige

Me tok ein prat med vokalist i Spidergawd, Per Borten, og lærte konsekvensane av manglande genuinitet.

TEKST: KARINA SOLHEIM PRESSEFOTO: UTA FREIA BEER

SPIDERGAWD: Frå venstre Bent Sæther, Rolf Snustad, Per Borten og Kenneth Kapstad.

Han har behov for å vise fram det han føler, for å skrike noko ektefølt inn i mikrofonen. Det var lite nytt å hente i dei gamle bandprosjekta. Motorpsychos Bent Sæther og Kenneth Kapstad skjønnte kva han meinte. Saksofonist Rolf Martin Snustad kunne også bidra, og slik såg superkvartetten Spidergawd dagens ljøs, med vokalist Per Borten i spissen. Andreplata *Spidergawd II* blei sluppe for ein drøy månad sidan. Mottakinga har bestått i nesten utelukkande ros.

Konsert på Samfundet blir artig som faen.

– Eg las éin engelsk omtale eg fann på nett, der journalisten var sur fordi me ikkje var meir innovative. Då kan ikkje eg hjelpe, heile greia med bandet er jo å sleppe det, å vere så jævla moteriktige. Dette fortel Borten over telefon på veg til konsertopp-treden i Skien. Noreg og Europa ligg klare for deira føter. – Me legg mest ressursar i å turnere i utlandet, det må jo seiast. Marknadane er mykje større i Europa for rock ’n roll, rett og slett fordi det er eit større antal menneske som høyrer på det.

Med kvar sin ryggsekk I Spidergawd møter fire personar kvarandre. Alle

har ulike bakgrunnar og erfaringar, noko som er med på å gi bandet dets unike lydbilete. Referansepunkta er forskjellige. – Me har jo alt frå jazz og klassisk hjå han eine, til fusion og metal hjå ein annan ein, så det er eit ganske stort spenn. Inspirasjonen kjem frå ulike hald og Borten fortel at dei meir eller mindre føler seg fram til låtene. – Dei ideane me startar med kan ofte vere ganske små, så kjem alle saman med sine ryggsekkar og dreg i dei på sin måte. Kanskje spesielt bassisten, han har ganske stor ryggsekk når det kjem til sånt.

«Å gå skikkeleg på fylla» Borten har erfaring frå band som Cadillac, Moving Oos og New Violators. Han vil at musikken han lagar skal reflektere akkurat det han føler der og då. – Musikken til Cadillac var meir aggressiv, noko som stemmer med korleis eg var som person då. Eg har ikkje den same aggresjonen lenger. No er det meir musikk for musikken sin del.

Han presiserer kor viktig det er at det han leverer er ekte. Alternativet har han prøvd, å stå og spele det han kallar coverlåter av seg sjølv. Han forklarar at slikt fort kan føre til krise i kjenslevivet, og at det kan kome til uttrykk på usunne måtar. Borten bekrefter at det var slik Moving Oos kjendes på slutten.

SPIDERGAWD

• Spidergawd er eit trondheimsbasert band som spelar god gammaldags rock ’n roll

• Fredag 27. februar spelar dei i Storsalen på Samfundet

– Ein gleda seg ikkje til å fare på turné lenger. I frå ein sette seg i turnébussen hadde ein lyst at det skulle vere ein einaste stor fest, fordi ein ikkje hadde noko å melde på scena. Ein ville berre ha det beste ut av det, som i ein slik samanheng betydde å gå skikkeleg på fylla.

Godt er det då for deg og meg, at han saman med dei andre gutta danna Spidergawd. Enda betre blir det når dei entrar scena i Storsalen på Samfundet fredag 27. februar.

– Konsert på Samfundet blir artig som faen. Me vil ikkje legge noko i mellom då, eg lovar at alle saman skal få ei minneverdig oppleving. **UD**

Hør deler av intervjuet 27.februar i Radio Revolts program Nesten Helg kl 15-17 på dusken.no/radio/stream

ANMELDELSER

BROEN YOGA

Eksentrisk pop-debut som jevnt over innfrir.

Selv om Broen nå er oslobasert, liker vi fremdeles å kalle det et trondheimsband. Grappa, som består av Heida Mobeck, Hans Hulbækmo, Lars Ove Fosshheim, Anja Lauvdal og Marianna Røe, leker seg med flere ulike sjangere og eksentriske låtarrangementer. Det er dette som danner Broens unike lydbilde. Tidligere har de gitt ut *The Split Jump Drug EP* sammen med det svenske bandet Invader Ace. Nå står de alene med debutskiva *Yoga*.

Bandet baserer seg på eksperimentell og overraskende bruk av instrumenter som tuba, syntesizer, trommer og el-gitar. Låta «When I Was A Child» er et eksempel på dette. Fra myke, behagelige toner går de brått over til tunge bass-trommer. Tekstene er også svært alternative, som denne linjen fra samme låt: «Cut me up in half spread me across the globe». Men det er ikke bare tøys, flere av tekstene har viktige tema. «Golden Shower» handler om vokalist Marianna Røes ønske om å pisse på det nynazistiske partiet Golden Dawn fra Hellas, og på «Just Like Coco», fra deres EP, tar Røe opp feministiske problematikker.

Samfunnskritiske tekster setter likevel ikke en demper på humøret, og musikken er langt fra melankolsk. Broen er et pop-band, med elementer fra spoken-word, punk og afrikansk rytmikk. Det musikalske uttrykket føles til dels rotete, men når det åpenbart er meningen. La musikken lede, ikke fornuften.

Broen er kjent for å ha gode, energiske konserter hvor publikum mer enn gjerne danser til musikken. Trangen til å bevege seg blir litt dempet uten bandets tilstedeværelse og glitrende sceneantrekk. Det blir også veldig tydelig at albumets sterkeste låter, «Iris», «14» og «No, My God», allerede er gitt ut som singler. Resten av gjengens låtmateriale faller gjennom, og gjør at *Yoga* ikke får status som årets beste debut.

Tekst: Vilde Boberg Svineng Foto: Heida Mobeck/Nabovarsel

SGROW TERRORS AND ECSTASIES

Gi meg instrumentalversjonen, please.

Sgrow er en norsk duo bestående av Vilde Nupen og Kristoffer Lislegaard. Nupen synger over Lislegaards instrumentaler, laget av både akustiske og elektroniske instrumenter. De serverer elektronika med vokal til, og inkluderer stilrene innslag av både dubstep og jungle. Sistnevnte er en sjanger man sjelden finner igjen i annen norsk elektronisk musikk, et spennende valg som så absolutt blir vel gjennomført. Beklageligvis for duoen høres det ut som om vokalen er hentet fra diverse popsanger og plassert over et allerede velkonstruert og gjennomtenkt album. Låten «We Were Young (Now We’re Something Else)» eksemplifiserer et sted dette albumet går galt. Stemmen til Nupen tar vekk oppmerksomheten fra instrumentalen, og blir dermed ødeleggende for ensemblet.

«Unearthly» og «The Silence is Overpowering» er de to låtene som gir et løft til *Terrors and Ecstasies*. Her fungerer faktisk det elers ubrukkelige samspillet mellom en vakker damestemme og mollakkorder ganske så bra. «The Silence is Overpowering» henter ut et piano og en vokal fra den ellers mørke, dype bakgrunnsstøyen, og gir meg frynsninger på armene. Den vakre låten bryter dessverre dermed med resten av albumet, og kunne like så godt passet inn på en utgivelse fra Jenny Hval & Susanna. Ikke at det er noe negativt, altså.

Helt på slutten av den siste sangen lar Kristoffer Lislegaard være å spille den siste akkorden. Dette er en finurlig liten detalj som etter min mening oppsummerer hvor bra han har klart å gjøre *Terrors and Ecstasies*. Albumet er ingen dårlig utgivelse, rent produksjonsmessig. Dessverre blir vokalen rett og slett for slitsom til at jeg kommer til å høre noe særlig mer på dette albumet. Kan noen sende meg instrumentalversjonen?

Tekst:Ulrik Halmøy Foto: No Forevers

SUSANNE SUNDFØR TEN LOVE SONGS

Storslått sjangetest.

En ny utgivelse fra hele Norges kunstoppop-favoritt er endelig her, og forventningene har vært store. *The Silicone Veil* slo i 2012 an blant det meste som var av hitlister og kritikere, og hadde definitivt gått rett inn på «Morgenbladets Topp 100» dersom hun var noen måneder tidligere ute. Forventningene til oppfølgeren har vært enorme.

Ten Love Songs blander et vidt spekter av sjangre. «Fade Away» har tydelig Kraftwerk-inspirerte riff, «Kamikaze» vekker eurodiscoen til live igjen, og «Slowly» tar oss med til et a-ha-likenende 80-tall. Det er mange feller man kan gå i ved å bruke, og blande, alle disse sjangerne, men Susanne Sundfør legitimerer det med et rammeverk av sterke komposisjoner og store arrangementer. Det florerer av kreativitet og høy produksjonsverdi. Det definitivt modigste sporet er «Memorial», der hun velger å kaste inn en syv minutter lang digresjon med melodramatisk filmmusikk. Det er dette som er et av de mest definerende kjennetegnene til Susanne Sundfør. Hun har idéer som i utgangspunktet er håpløst kjisjefylte og gammeldagse, men, tror så sterkt på dem, at det ender opp med å bli fett.

I *The Silicone Veil* hadde hun like sprø ideer, men referansene hennes var mer subtile. De var pakket nøysommelig inn i hennes eget lydbilde, og framstår dermed mer originale. *Ten Love Songs* er ikke et like gjennomført album, verken når det kommer til lydbilde eller komposisjoner. Tittlen legger ikke skjul på at dette er en samling av singler fremfor et konseptalbum. Når låtene står alene på egne ben virker de dessverre ikke like sterke, og drar albumet i hver sin retning.

Det virker som hun er i en liten identitetskrise, og ønsker å eksperimentere med forskjellige stilarter. Jeg synes dette er interessant, men kombinert med at låtene i seg selv ikke er like solide som før, gjør det at det ikke står fram som et like gjennomtenkt mesterverk.

Tekst: Ludvig Furu Foto: EMI

SPITPOSTEN

SPIT (FRÅ POSTSTRUKTURALISTISK «SPRVN», AVISEN ER KUPPET AV EN MORALSK FORDERVET SUNNMØRING). TRONDHEIMS FRIE STEMME SIDEN 50 ÅR ETTER PROPHETEN (FVMH)

FUCK
TINE,
STARTER
EGET
MYSTERI

KYRRÉ RYENG

PER FILLFJONK

PÅL FILLESTAD

PELLE FALLON

REGISTRERER

... at det er ISHiT sin feil
... at hadde bare Llamaen holdt kjæft
... at hvorfor sa ikke munken noe vettugt under ISFiT?
... at fordi han er lam, 'a
... at syndere i sommer sol
... at jævla fin layout, ISHiT
... at veldig unik, da. Akkurat som ISFiT-temaene
... at vi slet med å lese skriften ISDRiT
... at samhold gjennom idrett
... at samhold gjennom poledancing
... at kraft durch freude
... at gonorè i øyet
... at snakk om nytt verdenssyn
... at litt som å bli med i UKA
... at (™ ØØ™)
... at kan du holde kjæft, da
... at vi hater også livet ditt
... at slutt å mense deg selv i trynet
... at Storsalen for en gangs skyld sa nei
... at Storsalen for en gangs skyld tok et nei for et nei
... at Bodegaen ikke er helt der
... at 7 millioner sa du?
... at wow, virkelig
... at just asking questions
... at et slingringsmonn på nesten 7 millioner er ikke dårlig
... at pluss, minus, seierherren avgjør
... at kulturredaktøren uvaksinert?
... at kulturredaktøren uomskjært?
... at kulturrrredaktøren udugelig?
... at kulturrrredaktøren redaktør?
... at «å, du har blitt mye mer rasistisk under ISFiT»
... at det er rundt 250 millioner spermier i en utløsning
... at hvor mange barn har dødd i hendene på Marius Jones?
... at lamaen holder seg for god til slikt
... at han undertrykker heller barna etter de er født
... at du kveler ikke hardt nok hvis de klarer å si safewordet
... at «I got 99 problems but a safeword ain't one»
... at Max Hermansen takker nei til vasking
... at som en sterk og uavhengig kvinne
... at trenger ikke følge til politistasjonen heller
... at Oscar for beste regi går til ISFiT Online
... at «har ikke noe sted å sove i kveld»
... at «har glemt hvor jeg bor»
... at «har glemt at et nei er et nei» neste?
... at ut med kjønnspoeng
... at hvordan skal guttene på kybernetikk få seg noe nå?
... at nå gjelder det bare å få jentene inn på kjøkkenet igjen
... at neida, mente lenket til et tungt objekt på soverommet
... at det tunge objektet kanskje er din mor
... at hvem vet, vi har aldri tatt oss bryet til å sjekke massen
... at det samme for så vidt gjelder å spørre om navnet også
... at igjen, din mor er ei skjøge
... at du vet hvem du er
... at neida, selvsagt gjør du ikke det
... at det er derfor du går på universitetet
... at det er derfor du leser spitposten
... at det er derfor du spiser Sesam i en fortapelsestime rundt tre på lørdag-skvelden
... at kybernetikk uten kjønnspoeng er forresten tidenes kombinasjon
... at seksuelt frustrerte nerder som konstruerer missilsystem? HVA KAN GÅ GALT
... at taubane(r)
... at gå heim

SJOKKVENDING:

FAKTISK KANDIDATER TIL LEDERVALGET

ISTEDENFOR FØRERSTAT: Det blir tidenes kamp om ledervervet denne gangen. Fem kandidater er forhåndsmeldt til valget 25.

TEKST: JOHAN MØKKERBAKKEN. FOTO: PIXABAY/INTERNETTET

Det ligger an til en spennende kveld i Storsal i det kandidatene starter valgkampen for fullt. Riktignok har allerede en av kandidatene falt av lasset. Det var forventet at Aleksander Skre skulle stille, for å så trekke seg, men han trakk seg altså før dette kunne forekomme.

Per Frank (24)

Han studerer kombinert bachelor fuglelære og i saltning av fisk ved Høgskolen i Nord-Trøndelag, og har tidligere medvirket under UKA som studenterukefunksjonær i Forforsterkerkomiteen. Han ønsker å skru engasjementet på Samfundet helt opp til elleve, som det heter i miljø som hører på tung og mørk musikk.

– Jeg ønsker å ha flere møter på dager folk møter opp, sier Frank.

– Er det ikke det alle vil?

– Jo, og det er derfor jeg stiller på det. Fordi jeg vil gi folk det de vil ha, avslutter Frank.

Pål Fillestad (24)

Den tidligere gjengsjefen for

LK tar med sine tallrike erfaringer innen booking og administrering av større konsertarrangement.

– Jeg har mang en gang pisket rundt sjeleløse scene- og lydteknikere, samt fått VK til å trykke på «Play». Det er viktige erfaringer jeg tar med meg inn i et eventuelt verv.

– Hvorfor har du da stilt som samfundetleder, som arrangerer møter ingen ønsker å møte opp på?

– Det var noe kluss med papirene. Jeg søkte egentlig UKA, men nå er det for seint, så jeg prøver å gjøre det beste utav det.

Pelle Fallon (24)

Byggstudenten (HiST) føler at utdanningen hans ikke blir tatt på alvor av næringslivet, og ønsker seg derfor et skikkelig broilerverv for å sikre framtiden.

– For meg er det ikke noe alternativ. Ti av medstudentene mine sultet ihjel før endt bachelor grunnet et ekstremt utilstrekkeleg bedpress-miljø, forklarer Fallon.

Han ønsker i samme slengen å gjøre Samfundet

et mer gjestmildt miljø for høgskolestudenter, slik at de også kan ta innholdslose verv i framtiden og bli en fullverdig del av studentfrivilligheten i Trondheim.

– Om indøkere kan holde verv, så ser jeg ingen ting i veien for at førskolelærere skal greie det samme. Det er på tide med en ny giv for høgskolestudentene, slår Fallon fast, og legger med det samme til at han vurderer å innføre obligatorisk oppmøte på samfundsmøtene.

Per Fillfjonk (24)

Byggstudenten fra NTNU skiller seg ut fra de andre kandidatene ved å være den eneste uten et tidligere verv på Samfundet.

– Cv-en min var så tom at noe måtte gjøres. Man kan liksom ikke komme fra Trondheim uten å ha minst ett frivillig verv på samvittigheten. Derfor tenkte jeg: «Hvorfor ikke leder?». Det virker jo så koselig å leder møter og sånt, selv om jeg strengt tatt aldri har vært på et Samfundsmøte. Det kommer nok til å endre seg når jeg blir leder, for da må jeg vell være der?

– Er det ikke en fordel å ha erfaring fra miljøet man skal lede?

– Jeg føler heller at det er en fordel å ikke ha erfaring, sånn, nytt blod og sånn. Har for øvrig

lang erfaring som fast varamedlem i elevrådet på videregående, der jeg heller ikke hadde erfaring fra miljøet jeg skulle lede. Denne kompetansen blir uvurdelig når jeg blir leder.

Kyrré Ryeng (21)

Han har tidligere erfaring som illustratør i den kontroversielle satireblekka Under Dusken, som er en parodi på kulturbilaget med et navn like usømmelig som sitt innhold, nemlig Fitteblekka. Han har også jobbet med kommunikasjon i ISFiT.

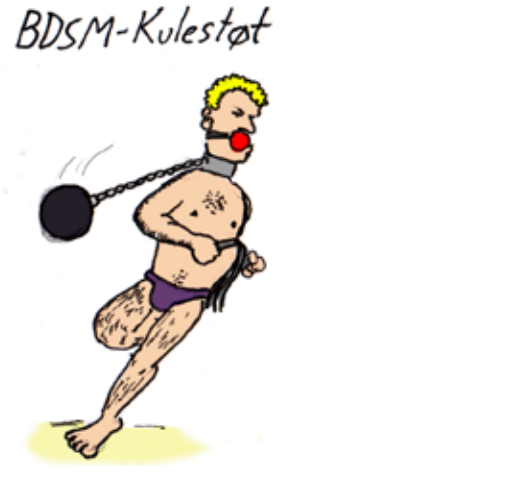
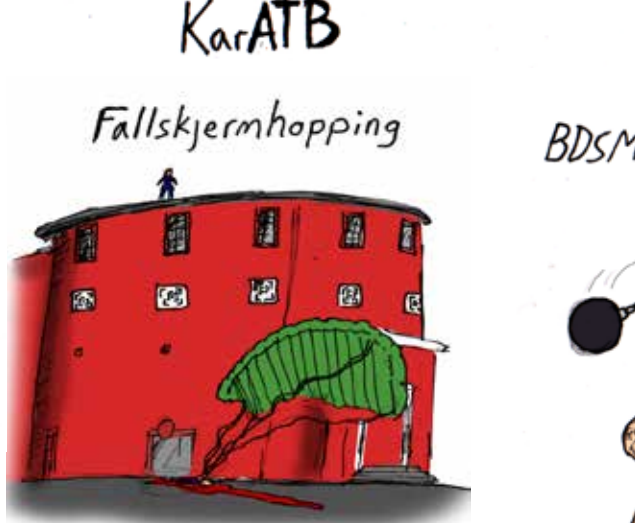
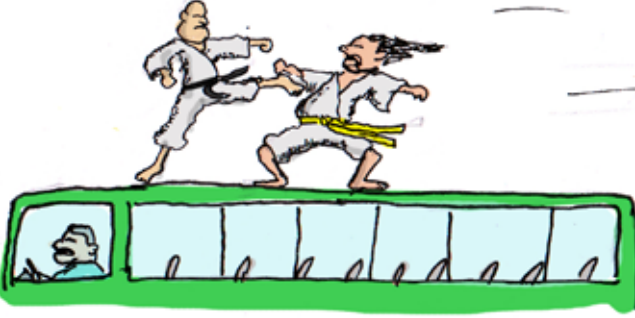
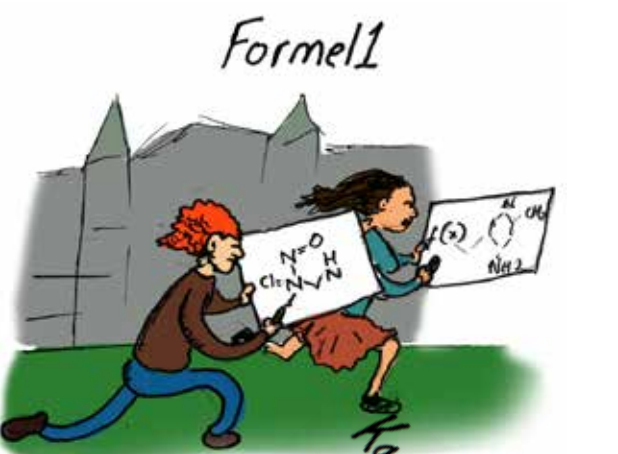
– Der kommuniserte jeg veldig bra, synes jeg. For eksempel gjorde jeg opptil flere «hei», nikk til siden og dessuten high-fives uten å bomme og treffe albuen.

Blant kampsakene til Kyrré er å satse sterkere på et tettere samhold mellom gjengene og ISFiT.

– Selv har jeg bakgrunn i ISFiT, og min bakgrunn i ISFiT gjør det mulig for meg å ha en bakgrunn i ISFiT som viser alle at en bakgrunn i ISFiT ikke står i veien i for hold til et godt forhold til resten av gjengene som ikke er ISFiT eller de som ikke har en bakgrunn i ISFiT.

– Kan jeg si noe mer? OK. Jeg vil storsalsvedtaksfeste at vi skriver «Nato» og ikke «NATO» på Samfundet. SP.

Lekene som ble for lekne for Studentlekene

Kulturkalenderen

24.februar – 10.mars /nadert leuk lurk

TIRSDAG 24. FEBRUAR

Samfundet

Klokka 19.00: Det blir Excenteraften: Music and technology at all tomorrows parties på Knaus med Øyvind Brandtsegg og hans Future Daughter og noen til. De kan tilby konsert med roboter, så det kan jo være spennende. Dra dit!

Trondheim kunstmuseum

Klokka 12.00: Gerd Tingleum liker farger. Liker du farger? Hvis ja, dra, hvis nei, gå en annen vei.

Trondheim folkebibliotek

Klokka 19.00: Forfatteren Torvald Sund har skrevet boka *Sildbotta*, og skal prate om den. Boka handler om å komme til Trondheim utstyrt med ei bøtte sild.

ONSDAG 25. FEBRUAR

Dokkhuset

Klokka 19.30: Trodde du at Dokkhuset kun var for jazz, neinei. QUATOR MOSAIQUES & MARK TATLOW stiller med digg klassisk musikk i beste stil.

Samfundet

Klokka 18.00: Har du en liten leder i magen du ikke får kasta opp? Kanskje den kommer ut hvis du drar på ledervalg i Storsalen, og det er opp til deg at det ikke blir en idiot.

TORSdag 26.FEBRUAR

Antikvariatet

Klokka 20.00: Supertorsdag og improvisert humorteater på Antis (kallenavn for Antikvariatet, jeg improa det).

Galleri KiT

Klokka 17.00: For alle som liker hus, er «Under 40»-ung norsk arkitektur 2013 en utstilling man burde få med seg.

Samfundet

Klokka 19.00: Dag Hoel har skrevet boka *Armageddon Halleluja!*, så da blir det om Excenteraften om kristen fundamentalisme på Knaus, hjelp!

FREDAG 27.FEBRUAR

Dokkhuset

Klokka 21.00: Oh lala, du kan ha mobilen på under konsert! Tin men and the Telephone holder jazzkonsert for deg og med mobilen din. Etter dette er du en ekte jazzmusiker.

Galleri Blunk

Klokka 20.00: Eirik Havnas åpner utstillingen sin *Feed Forward*. Med bilder av lyd og lyd av et bilde sendt frem og tilbake i det uendelige. Fyr opp litt ganja og ta deg til Strandveien. (Tulla, oppfordrer ikke til dop!)

Samfundet

Klokka 22.00: Supergawd er en Trondheimsgruppe med høye tanker om seg selv. Du får bestemme om tankene er berettiget eller ei. Du finner dem i Storsalen.

LØRDAG 28. FEBRUAR

Byscenen

Klokka 21.00: Siri Nilsen synger seg inn

i hjertet ditt med vakre låter. Jeg vet ikke om du får kjeft for å rope etter slagerne til faren om du liker de bedre, men du kan jo prøve?

SØNDAG 1.MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Det blir jazzbazz og andre jazzister under ledelse av Morten Stai. Du får musikk inspirert av Midtøsten og nordisk jazzmusikk.

Samfundet

Klokka 19.00: Søndagsfilmen som vises i Storsalen denne kvelden er *Jamón, Jamón*. En film om forviklinger i det spanske land. Dette blir muy caliente!

MANDAG 2.MARS

Dokkhuset

Klokka 20.00: MONKEY PLOT er tre unge menn med en unik sound. De har vunnet både det ene og det andre og turnert så lagt unna som Asia! De er ganske store i Japan altså.

Vår Frue Kirke

Klokka 18.00: Kosmorama viser filmen *Brødre*. Filmen er laget av brødrenes mor som har filmet sine barn over åtte år. Har du ikke spenn til å se Boyhood på kino, kan du se Brødre gratis. Elsker gratis.

TIRSDAG 3.MARS

Nova Kino

Klokka 12.00: Filmfestivalen Kosmorama inviterer deg til et møte med deres hedersgjest Toralv Maurstad, eller Georg Ankerhansen som han også er kalt. Etter hedersgjesten har fått snakke for seg, blir det visning av *Kalde spor* av Arne Skouen.

ONSDAG 4.MARS

Avant Garden

Klokka 19.00: Sidney Leoni har laget en forestilling som du ikke skal få se, den heter «Hertz». Dette handler om å bruke andre sanser enn syn, så du trenger ikke å huske brillene dine.

Dokkhuset

Klokka 20.00: Det blir film og musikk på Dokkhuset. Tonestormerne er en film om Trondheim Jazzorkester, og Erlend Skomsvoll er deres leder. så jeg gjetter det blir jazz.

Nova Kino

Klokka 10.00: Kosmorama fortsetter med Toralv Maurstad-tema og for de av dere som ikke gidder å dra på forelesning er det formiddagsvisning av filmen *Om Tilla*, som handler om Tilla.

TORSdag 5.MARS

Byscenen

Klokka 19.30: skalla mann spiller musikk med andre som kanskje har hår. Frode Alnæs og Blåserne skal spille konsert på Byscenen. Skallamannen er ganske kul, ass!

Moskus

Klokka 21.00: Simon Lyngre er en sanger

og gitarist fra Grønland/Danmark, han stiller med folk-pop på Moskus.

Trondheim folkebibliotek

Klokka 18.30: Om du føler at du ikke helt har orden på står i Russland, kan du ta turen til Rådhusalen på biblioteket. Det er jo ganske flaut å ikke skjønne dette når du prøver å sjekke opp den fine babushkaen.

FREDAG 6.MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Nok en gang er det duket for crazy-night på Bakklandet, denne gangen med Tsarsten & the Freudian Slippers. Det er slippfest, og da er det ofte at det Slippers litt ekstra galskap til.

Byscenen

Klokka 21.00: Tønes fra Sokndal kommer til byen vår og skal syng sine egne tekster, og godt er det, for de er jo ganske fine, det mener hvertfall Bondevinnlaget i Bjerkreim og Anette.

Samfundet

Klokka 19.00: På Samfundet er det klart for Ølfestival! Du kan få øl fra hele verden, eller det vil si Vesteuropa og USA. Men gøy og godt blir det, og når du er god og drita får du konsert med Dunderbeist.

LØRDAG 7.MARS

Fru Lundgren

Klokka 21.00: Svartlamon Damekor og I Like To Tell Men That They Can't Handle Two Things At The Same Time ber om å få MER VAGINA I MONITOR!!

Nidarosdomen

Klokka 22.00: Visste du at det er gratis orgelkonsert i Nidarosdomen første lørdag i måneden? Denne gangen i I begynnelsen var orgelet, er det Erling With Aasgård som skal spille på instrumentet med cirka ti tusen piper.

Ringve museum

Klokka 14.00: Mattias Kleppen har doktograd i jazz og vil dele sine kunnskaper om folkemusikk. Han bruker bassen til å uttrykke sine dypeste tanker og følelser.

Samfundet

Klokka 19.00: Det er samfundsmøte i det fineste rødeste bygget i Trondheim. Denne gangen Ytringsfrihet – eller meningstyranni? Møtet finner sted i Storsalen.

Klokka 23.59: På Knaus får du bandet Tent Up High sin debutkonsert. Tenk om de blir store, da kan du si at du var på den første konserten deres.

SØNDAG 8.MARS

Antikvariatet

Klokka 20.00: Med bandet Ælgesæter Tramp & Trøkk på ti mann, kan du jo prøve å presse deg inn på Antikvariatet. Det blir litt av hvert av folk.

Nova Kino

Klokka 17.00: Kosmorama viser filmen *Dirk Ohm - Illusjonisten som forsvant*. Denne filmen er basert på en virkelig hendelse som fant sted på Grong, men det er sikkert bare en illusjon.

Target

Klokka 13.00: Kvinner er best, ingen protest! Det er kvinnedagen og gratulerer med det alle chicas! Møt opp på Target for markering, det gjelder deres også hembres.

MANDAG 9.MARS

Bakklandet

Klokka 16.30: Ta deg en pause i din politisk korrekte hverdag og delta i people-watching med Nina og Stina. Det er frihet til å dømme og anta feilaktig fakta, men viktigst av alt er det å utvikle din egen fantasi.

Trondhjems Kunstforening

Klokka 13.00: 7 kunstnere kunstner litt rundt farger og skaper utstillingen *Khroma*.

TIRSDAG 10. MARS

Nå er våren her og du kan feire den med å lese det nye nummeret av Under Dusken på en benk i din yndlingsby mens du tar inn duften av råttent gress og nylig tint hundebæsj.

Arkivfoto: Julie Trulsvik Rasmussen